

odsev odseva

**Vse računice
govorijo
v prid občini**

**Praznični
mesec maj**

**Iz kronike
Trzina**

Koks Belotti:

Servis Trzin

Trzin, Ljubljanska 24,
tel.: 061 721 720
fax: 061 712 992

Teleskop: 061 722 777,
prodaja lasti: 061 712 224

**SUPER POPUSTI ZA VOZILA IZ ZALOGE, KREDIT OD 0% - 0%
PREVZEM VOZIL BREZ PLAČILA, VSI MODELI NA ZALOZI**

**DAEWOO
MOTOR**

Požem

**Mehanika, kleparstvo, ličarstvo,
prodaja avtomobilov in rezervnih delov.**

**SUPER KREDIT - STARO ZA NOVO
popusti - darila**

Nexia
Lanos
Lanos + klima
Nubira

1.399.999 SIT
1.499.999 SIT
1.709.999 SIT
1.999.999 SIT

servis - salon: Mala Loka 15, 1230 Domžale, tel. 061/16 12 164, fax 061/373 151

**AS
DOMŽALE**

AVTO SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 1, 1230 Domžale, tel.: 061 716 185

prodaja VW - tel.: 719 450, 719 455, 719 450 16, 719 450 117

NOVI GOLF

Cena že od 2.306.773,00 SIT

Poplaščen prodajalec in serviser vozil AVTOSERVIS AMBROŽ LAHOVČE

Nudimo vam široko izbiro osebnih in dostavnih vozil

- dodatna oprema = servisiranje vozil = popravila (klepanje) poškodovanih vozil vseh vrst in tipov vključno z ličanjem = originalne rezervne dele in ostali potrošni material
- 11.300 SIT več za vaše rabljeno vozilo = novo = avtovekla = ugoden kredit do 5 let

• **Financija: PUNTO 55 S 3V iz zaloge - RADIO GRATIS z montažo**

FIAT 1.45 IE	1.130.000,00 SIT	BRAVA 1.4 SX	2.873.000,00 SIT
FIAT 1.55 S 3V od	1.266.000,00 SIT	MAREBA 1,8 ELX weekend	2.874.000,00 SIT
FIAT 1.60 SX 3V od	1.341.000,00 SIT	DUCCATO MAXI 2,8 TDI	3.104.000,00 SIT
BRAVA 1.6 SX klima	2.300.000,00 SIT	SCUDO COMBI 1,9 TDS	2.838.000,00 SIT

• ponudba rabljenih vozil:

FIAT TEMpra 1,8 SW L'94	BMW C 180 ESPERIT L'94	NISSA L'93
ARM 44 1,4 L'95	LANCER 1200 GL L'85	INNOCENTI L'89
	CITROEN AX L'93	

Prodaja avtomobilov: tel.: 064 421-141, 064 421-119
Servis in trgovina: tel.: 064 421-193, 064 421-021

FIAT

21. junij - dan odločitve **(ZA)**

Vsi, ki vam ni mar za naš kraj, ki bi radi,
da bi bilo v Trzinu še lepše in bolje,
pridite v nedeljo **21. junija** na referendum in potrdite,
da ste **(ZA)**!

Vsi, ki boste v nedeljo zadržani, lahko volite že prej! -
informacije dobite na sedežu KS Trzin, tel.: 711-060.

Utrinki s slavnostne akademije ob praznovanju krajevnega praznika Trzina:

Slavnostni govornik predsednik Sveta KS Tone Ipavec

Nastop plesne skupine vrtač izobica Trzin

Per fotografji so deli priznani na akademiji

Duet violin - brat in sestra Eva in Arneli Obiak

Saša Ružičga in Uroš Kurent s pesnitvijo Zalezna cesta

Damir Kaveržič za domote občinstva

Ana Pusaar Jerič in Karol Jerič v duetu Vaška in Marinka v Prezlani nevesti

MAJ JE BIL PRAZNIČEN IN LEP, NAJ BO JUNIJ ŠE BOLJ

Prvo praznovanje trzinskega krajevnega praznika je bilo zares lepo in vredno Trzincev! Še nebo nam je bilo naklonjeno, saj nam dež ali sploh slabo vreme ni onemogočilo ali pokvarilo niti ene prireditve, pa čeprav so se vrstile skozi ves maj. Se Zolka nam je prizanesla! Za svoj god, ki je bil prav na dan praznika, je, kot se zanj spodohi, le malo poškopila, vendar bolj kot v pomoč gasilec med njihovo sektorsko vajo.

725. obletnico prve pisne omembe Trzina smo lako res dostojno proslavili in s precejšnjo golovostjo lahko trdimo, da je krajevni praznik med nami že dobil korenine. K veselemu in slavnostnemu praznovanju so prispevala vsa trzinska društva. Njihove akcije bodo v maju prav gotovo postale tradicionalne, če to že niso. Pri organizaciji vseh majskejših prireditev je sodelovalo kar lepo število Trzinčev, še več pa se jih je leh prireditev udeležilo, bodisi kot udeleženci ali pa kot gledalci. Praznovanje je pokazalo, da znamo Trzinčice še slopiti skupaj in ljudi marsikaj narediti, da smo dobri organizatorji in da je med nami ljudi precej talentov. To je še zlasti potrdila osrednja slavnostna akademija ob prazniku. Takšne prireditve se ne bi sramovali nikjer.

Nekaj slahlega priokusja je vtilo le spoznan-

je, da se nam pri praznovanju, razen predsednika KS Slavka Šlandra in občinskega svetnika iz Domžal Pavla Pevca ter kronista našega območja Slaneta Stražarja, čeprav so bili vabljeni, ni pridružil noben vidnejši predstavnik domžalske občine. To je bil le še en kamentček v mozaiku, ki potrjuje, koliko smo Trzinčici vredni za občino, ki ji še pripadamo. Domžalčani so ta čas, s precej manj sreče pri vremenu, praznovali občinski ali bolj rečeno domžalski praznik. Za praznovanje so porabili lepo vsoto denarja, delili so priznanja in pohvale, pa se niso spomnili nobenega Trzince ali trzinskega društva, pa čeprav bi lahko hitro našli koga, enako zaslužnega nagradjenca, ki so jih v Domžalah izbrali. Nena zadnje letos svoj jubilej praznujeta kar dve trzinski društvi - Kulturno društvo in PD Onger. S svojimi dosežki mirno slopita ob bok podobnim domžalskim društvom. Ne gre, da bi nas dajala zavist, Domžalčani so se pač spomnili svojih - domžalskih društev in posameznikov, za Trzin pa jim ni mar. Povrh vsega za trzinski praznik tudi niso bili pripravljene od skupne pogače, v katero izdatno prispevamo tudi Trzinčici, odškrtniti niti belica.

Ob trzinskem praznovanju je bilo kljub temu veselo in lepo. Za posebno darilo ob našem krajevnem prazniku pa so poskrbeli sodniki ustavnega sodišča Republike Slovenije. Čeprav so v parlamentu, po močnem lobaranju iz Domžal, Trzin črtali s seznama tistih krajev, kjer naj bi s poizvedovalnim referendumom med ljudmi ugotovili, ali so za lasno občino ali ne, je ustavno sodišče odločilo drugače. Ugotovilo je, da je šlo v trzinskem primeru za kratek pravice do enakopravnosti, zato je

pozvalo državni zbor, naj tudi Trzinčici omogoči, da se na referendumu izrečejo o tem, ali želijo samostojnost ali ne.

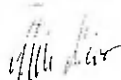
Referendum bo v nedeljo, 21. junija, na njem pa homo še enkrat dobili možnost, da usodo svojega kraja vzamemo v svoje roke. Ko smo se pred leti na podobnem referendumu prvič odločali o tem, nismo vedeli, kaj naj bi lasna občina pomenila. Bati smo se predvsem še večje birokratizacije, še ene garniture občinskih ljudi, ki bi živeli od našega denarja. V zadnjih letih pa so se razmere toliko zjasnile, da zdaj vse več Trzinčev ugotavlja, da nam je v domžalski občini usojeno le životarjenje in izzemanje trzinskih mošnjikov. Šele če se osamosvojimo, bomo lahko odločali o tem, kakšen naj bo naš kraj. Sedanja občina je že pokazala, da bi bila pripravljena Trzin še bolj pozidati, hkrati pa bi v kraj skoraj ne vlagala. Vse, kar bi občina vložila v naš kraj, bi morali, kot doslej, preplačati tisti, ki bi se želeli naseliti v Trzinu.

Če hočemo ohraniti naš kraj zelen, prijazen ljudem, in dvigniti raven življenja v njem, se moramo odločiti za svojo pol.

ZATO VSI, KI VAM NI VSEONO, KAKŠEN BO NAŠ KRAJ V PRIHODNJE, VSI, KI ŽELITE TRZINU DOBRO, PRIDITE V NEDELJO, 21. JUNIJA, V KAR NAJVEČJEM ŠTEVILU NA REFERENDUM IN GLASUJTE ZA NAŠ KRAJ, ZA SAMOSTOJNOST!

NAJ BO TUDI JUNIJ LEP IN PRAZNIČEN ZA TRZIN!

Urednik

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Člani uredniškega odbora:

Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Jani Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak, Mojca Senica in Jože Štih

Tehnično uredjanje:

Emil Pevac

Fotografije:

Mojca Rušigaj, Urša Mandeljc, Miro Štebe

Lektoriranje:

Marija Lukan

Tisk:

Bavant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:

1200 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 416 - 306/97 krajevni časopis Odsev spada med proizvode informativnega značaja iz 13. točke tarifne števila 3, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

IZ VSEBINE:

ŽUPANJA S SODELAVCI JE PRED REFERENDUMOM OBISKALA TRZIN	5
7 LET OD BITKE V TRZINU	7
PRIZNANJA KS TRZIN V LETU 1998	13
PAVLE KOZJEK - PIEZALSKI MARATONEC V TRZINU	32
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	36
12 TRZINSKE ČRNE KRONIKE	38

Slika na naslovnici:

Otroška olimpiada je bila spet mega!

(foto: Miro)

Prijatelji pridejo in grejo, sovražniki pa se nabirajo.

(Murphyjev zakon)

VSE RAČUNICE GOVORE V PRID LASTNI OBČINI

Po Trzin spet samostojna občina ali ne? Bili ali ne bili?! To je zdaj vprašanje, ki vse bolj vrta med Trzinci, pa ne le med njimi, ampak tudi po sosednjih krajih, še zlasti v domžalski občini.

Precej jih je prepričan, da se bomo na referendumu odločili za osamosvojitve, vendar so tudi nekateri zagrnjeni nasprotniki, ki še zlasti poudarjajo, da ho to pomenilo le dodatne stroške in novo birokracijo.

Po svoje imajo ti ljudje prav. Nikjer še niso ustanovili občine brez dodatnih stroškov. Tudi v Trzinu bo treba urediti občinske prostore, nakupiti nekaj računalnikov, zaposliti nekaj uslužbencev in jih izuriti za delo v občini. To ne gre brez denarja. S tem se moramo vsi sprizajziti. Če bomo dobili občino, ho trajalo kako leto ali dve, da se stvari ustalijo in uredijo. To potrjujejo tudi poročila iz vseh drugih novonastalih občin.

Ti stroški so nujni, vendar se v žepih krajanov oziroma občanov nove občine ne ho tako hudo poznalo, saj je stroške mogoče porazdeliti na daljši čas, predvsem pa bo v Trzinski blagajni ljudi neprimerno več denarja, kot ga je zdaj.

Precej več denarja

Po izračunih je trzinska KS v zadnjih letih v povprečju iz občinskega proračuna prejela približno pa 5 milijonov SIT na leto, v novi občini pa se ho v proračun do črtnogledih napovedjih steklo vsaj 300 milijonov SIT letno, po optimističnih pa še enkrat toliko. S toliko denarja se da za kraj narediti neprimerno več, kot je bilo narejenega do zdaj, in tudi stroški opremljanja nove občine ne bodo več tako opazni in v tako breme. V KS Trzin pravijo, da v začetnem obdobju ne ho treba prav veliko vlagati v občinske prostore, saj računajo predvsem na nove prostore v bodočem centru Trzina (T 3), kjer so investitorji dolžni do tretje faze narediti prostore,

primerne za sedež KS oziroma hodoče občine.

Zaposleni bodo delali v dobro

Trzina

V sedanjem vodstvu KS ljudi zatrjujejo, da se bodo zavzemali za kar najmanjše, še racionalno število zaposlenih. Verjetno ne bodo mogli uresničiti zahteve tistih, ki pravijo: eden redno zaposlen, drugi pa naj bi imeli neprofesionalne funkcije. Ta zahteva prav gotovo ni racionalna, kar bi verjetno lahko občutili tudi tisti, ki postavljajo takšne zahteve, ker bi morali ure in ure čakati, da pridejo na vrsto, da bi se tisti edini zaposleni revež lahko začel ukvarjati z njihovim problemom. Edini profesionalec bi bil v občini, kakršna ho Trzin, zasut z delom in zalo prav gotovo ne bi mogel biti učinkovit, kot bodo zahtevali kritiki. Nova občina ho nedvomno potrebovala redno zaposlenega dobrega pravnika, saj bo le tako lahko učinkovito nastopala, ko bo šlo za delitev premoženja ter pristojnosti in obveznosti med občino Trzin in občino Domžale. Potreben ho tudi vsaj kak administrator, da o referenlih za posamezna področja ne govorimo. Poznavalci razmer ocenjujejo, da bi občina, kakršna ho Trzin, lahko shajala s polni redno zaposlenimi uslužbenci.

"Petimi! Ja, saj to je greh! Razraščanje birokracijel Pa še za moj denar!" Verjetno se bodo tako takoj oglasili trdorokci. Vendar, ali se ti ljudje kdaj oglasijo zaradi precej številnejše "birokracije" na sedanji občini Domžale? Za razliko od domžalskih funkcionarjev, ki, kot se je verjetno prepričal že praktično vsak Trzince, nimajo posebnega posluha za naš kraj, bodo trzinski funkcionarji delali za Trzin. To hodo morali, saj bodo, če nič drugega, imeli precej budnejši nadzor. V mali občini, kot ho Trzin, bomo Trzinci svoje funkcionarje verjetno tudi osebno poznali in se homo nanje lahko obračali tudi kar neposredno in neuradno. Zaradi tega bodo občinski funkcionarji prisiljeni delovati precej bolj zavzeto in učinkovito.

Bomo subjekt odločanja

Eden glavnih argumentov za občino pa je, da homo postali, kot pravijo v političnem jeziku, subjekt upravljanja. Šele če bomo občina, homo Trzinci lahko dvignili glas in povedali, kakšen kraj si želimo. Zdaj je KS lahko dajala le mnenja, priporočila in soglasja, ki pa za občino

Domžale niso bila obvezna. Lahko jih je upoštevala ali pa ne. Vseh mli še ne bomo dobili v roke, vendar ho trzinski glas marsikje lahko obveljal.

Lahko bomo povedali, ali si želimo širjenje naselja ali ne, ali želimo, da pozidajo še tiste zelenice, ki so ostale, ali ne. Lahko bomo zahtevali, da v občini uredijo primerno zdravstveno oskrbo, ambulante, zgradijo še en vrtec, da poskrbijo za mlade. Lahko homo odločili o tem, ali želimo rekreacijsko območje ali ne, lahko homo po svoji pameti odločili lo in lo in ne bomo več le nemi izvrševalci in podložniki.

Trzin bo lahko prijaznejši in lepši

Ker ho Trzin relativno majhna občina, bodo lahko medsebojni odnosi v občini precej bolj človeški in topli. Če se homo prav potrudili, homo lahko svoj kraj naredili prijeten, domač in prijazen do vseh, tako prebivalcev kot obiskovalcev. Večjo skrb homo lahko posvečali zunanemu izgledu našega naselja.

Kakorkoli obrnemo in kakorkoli računamo, samostojnost ho prinesla več plusov kot minusov, pa čeprav že zdaj lahko rečemo, da vse le ne ho čisto zlato. Marsikaj ho odvisno tudi od nas samih.

To med drugim potrjujejo tudi druge občine, ki so nastale pred parimi leti. Povsod se pohvalijo in nikjer še niso zahtevali, da se spet vrnejo v prejšnjo občino, razen nekaterih manjših krajev, ki so bili neživiljensko odrezani od svojega interesnega območja in priključeni h kaki občini, na katero niti niso bili vezani.

Miro Štebe

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

INDUSTRIJSKA DOGATAVINA, B. GORJE 17 0511631115

236 TRZIN 0511713-072

- IZPILJUFENO umetna divovska grmčak, palme in solna svetla
- ARANŽIRANO posvečno prostora, balate, restavracije, gostilne, igrišča, bazena, sejemstva prostora
- IZPOSODJAMO za 30 dni, kramenja, svečano svetilniki

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

ŽUPANJA S SODELAVCI JE PRED REFERENDUMOM OBISKALA TRZIN

Vodstvo krajevne skupnosti je v sredo, 10. junija, povabilo na pogovor o referendumu, njegovih vzrokih in možnostih za nadaljnje sodelovanje najvišje predstavnike domačjske občine. Na sestanek so prišli županja Cveta Zalokar-Oražem, podžupan Simon Mavsar, tajnik občinske uprave mag. Milan Pirman, načelnica oddelka za finance in gospodarstvo Melka Cerar in tajnik občinskega sveta Lovro Lončar. Predsednik občinskega sveta dr. Miha Brejč pa se je opravičil.

Trzinski predstavniki so navedli nekaj najbolj žgočih problemov in vzrokov, ki so pripeljali do tega, da so se v vodstvu KS Trzin odločili, da sprožijo postopek za izločitev iz domačjske občine in za ustanovitev lasne občine. Ob tem so poudarjali, da Trzinci ne obračajo hrbta Domžalam ter

da si želijo še naprej dobrososedskih odnosov in sodelovanja. Tudi predstavniki občine, kot je poudarila županja Cveta Zalokar Oražem, ne vidijo razlogov za zamere ali sovraštvo in pač pristajajo na to, da se izkaže volja prebivalcev Trzina. Ocenila je, da je precej možnosti, da se bomo Trzinci odločili za svojo občino, ob tem pa je poudarila, da ni prepričana, da je to najboljša rešitev. Podobno kot drugi predstavniki občine je menila, da je bilo v Trzinu, še zlasti v zadnjem času, kar dosti narejenega in da Trzin le ni lako zapostavljen in v neenakem položaju, kot bi ga Trzinci radi prikazali. Ošvrknila je tudi pisanje v našem glasilu Odsev, češ da nismo vedno objektivni.

Opozorila je, da bomo Trzinci, če bomo ustanovili svojo občino, prevzeli veliko odgovornost in da bomo imeli z občino tudi precejšnje stroške. To je poudaril tudi mag. Milan

Pirman, ki je navedel nekaj statističnih podalkov in na grobo ocenil, kolikšen bi bil lahko proračun trzinske občine.

Trzinski predstavniki se z vsemi navedbami niso strinjali in na občinsko stran naslovili nekaj očitkov. Vsi udeleženci pogovora so se strinjali, da bo delitvena bilanca težavna, vendar smo sosedje in bomo še naprej obojeni na sobivanje. Prav zaradi tega je predsednik sveta KS pozval k strpnosti in predstavnikom Domžal nazkazal, da lahko v primeru nadaljnjih dobrih odnosov računajo na Trzinsko podporo v prizadevanjih, da bi v Domžale dobili sedež morebitne prihodnje pokrajine.

Kljub temu, da je bilo z obeh strani med pogovorom izrečenih več kritičnih besed z ene strani na drugo, je srečanje pokazalo, da bo sodelovanje nujno in tudi možno, če se bo Trzin izdvojil iz občine Domžale.

ZBOR KRAJANOV

Res je škoda, da je bilo na zboru krajanov, kjer smo se pogovarjali o tako pomembni stvari kol je, hamletovsko rečeno: biti ali ne biti občina, lako malo krajanov Trzina. Upal sem celo, da se bodo v večjem številu odzvali, pa čeprav samo s svojo prisotnostjo v prvi vrsti, gospe in gospodje, ki že nekako delujejo na Trzinski politični sceni. Zelo pa sem pogrešal tisto skupino krajanov, ki nekako še nihajo med biti za ali proti, kajli prav tu bi lahko slišali veliko vzpodbudnih besed in prid samostojnosti. Trzin občina. Mislim, in tudi upam si hrditi, da je bilo za nas pomembnejše samo še večje in tudi edino dejanje – odcepitev in osamosvojitve Slovenije.

Delovni predsednik zbora krajanov je bil g. Tone Ipavec. Pozdravil je vse navzoče in se še posebej zahvalil gospodom županom sosednjih občin (novih) za prijazen odziv, ki so ga s svojo prisotnostjo potrdili. Pomembni gostje so bili iz Lukovice, Mengša, Vodič ter predsednik KS Komenda, ki pa bo v kratkem tudi poslala nova občina. Torej, g. Ipavec nam je v kratkem nagovoru prikazal celoten potek od lakrat, ko se je v bistvu

rodila ideja o samostojnosti Trzina, pa do jutri, ko homo o tem odločali mi, krajanj.

Vrstili so se pozdravni govori županov, ki so bili vsa po vrsti vzpodbudna. Vsi so nam zaljevali, da ni bojazni, da ne bi bil Trzin kot samostojna občina uspešen. Predsednik KS iz Komende pa je dejal, da še nobena na novo nastala občina ni izrazila želje, da bi se vrnila k prvotno nastali skupnosti, od katere se je odcepila, in da so strahovi in dvomi o pravilni odločitvi, da postanemo Trzinci samostojni, resnično odveč. Proti koncu se je pogovoru pridružil tudi g. Tone Peršak, ki se seveda prav tako zavzema za občino Trzin, kajli prevelike občine, kakršne so bile v sedanji obliki, nimajo posluha do ostalih, obratnih krajev. In tudi vprašanje obstoja krajevnih skupnosti je samo še vprašanje časa. O tem, ali bo v kraju krajevna skupnost, bodo odločali občinski svetli. Torej! Zgodí se lahko, da čez čas Trzin ne bi imel niti krajevnega urada. Medtem ko iz Trzina že sedaj priteka v domačjsko občinsko blagajno več kot milijon tolarjev dnevno, je še dodal g. Tone Ipavec.

Jože Šlih

JOŽETU DOLINARJU V SLOVO

So ljudje, ki vedno priskočijo na pomoč tam, kjer jih potrebujejo. Nesebično so pripravljeli ponogiari, za to pa ne zahtevajo posebnega plačila. Nikoli ne silijo v ospredje, vendar bi brez njih marsikje zakrivalo in življenje bi bilo težje.

Eden takšnih ljudi je bil Jože Dolinar.

Številnim Trzincem bo ostal v spominu po svoji nesebičnosti in ustrežljivosti. Marsikomu je pomagat, ko je bilo najtežje, najbolj potrebno. Bil je eden najbolj zavzelel in marljivih gasilcev. Vedno je rad sodeloval v vseh delovnih in drugih akcijah, opravljal je ogromno delo, ko je vodil nadzor nad podpornim članstvom društva, zelo pa se je izkazal tudi pri organizaciji pokopov krajanov Trzina. Bil je eden tistih gasilcev, ki so vtisnili svoj pečat Trzinskemu gasilskemu društvu.

Podobno se je izkazal tudi kot član Kulturnega društva v Trzinu. V mladosti je odigral več gledaliških vlog, v društvu pa se je še zlasti izkazal kot človek, na katerega se lahko zanesete. Tudi pri kulturnihih je bil vedno pripravljen zagrabiti za delo, narediti to, opraviti ono ... Vedno je videl, kje je treba poprijeti in dela se ni nikoli usrašil. Povsod je bil prisoten na svoj skoraj neopazen, a vendar še kako potreben način. Šele ko se je začel spopadati z boleznijo in je opustil nekatere dejavnosti, smo opazili, kaj je pravzaprav pomenilo njegovo razdajanje, njegovo delo. Jože bo še dolgo ostal zapisan v srcih številnih Trzincev kot dober človek, pošten in marljiv delavec, ki je v življenju prejel premalo zahval.

NAS ČAKAJO PROMETNI ZAMAŠKI NA DOBRAVI?

2. junija so pripravili strokoven ogled gradbišča bodoče štiripasovnice M 10 od Trzina do Črnuč. Poleg novinarjev so se ogleda udeležili predstavniki gradbincev in investitorjev ter občine Domžale, iz Trzina pa niso povabili nikogar. Kljub vsemu smo neuradno, vendar iz zanesljivih virov, izvedeli, da naj bi bil novi pas ceste od Trzina do Dobrave asfaltiran do začetka julija. Takrat bodo najprej preusmerili promet s seclanje ceste, nato pa cesto začeli posodabljati, tako da bo do konca leta po njej lahko stekel promet po dveh voznih pasovih v smeri proti Domžalam.

Napovedujejo, da bodo obnovo ceste M 10 na območju domžalske občine končali še letos. Zdjaj še vedno niso rešili problemov v zvezi z zemljišči s tremi lastniki. Ti so že dobili sklep sodišča o razlastitvi, vendar mora domžalsko občinsko sodišče zdjaj še izdati dovoljenje za gradbene posege na

odvzetih zemljiščih. To naj bi naredili v roku enega meseca. Na trasi je še nekaj zapletov z lastniki, vendar ocenjujejo, da ti zapleti niso tako nepremosljivi, da gradnje ne bi mogli nadaljevati.

Precej bolj zapleteno je v Dobravi na območju mesne občine Ljubljana. Tam namreč niso imeli ustrezno pripravljene inkacijske dokumentacije, tako da so zdjaj v zamudi, saj še ne morejo začeti postopka razlastitve. Napovedujejo, da bodo dokumentacijo kmalu uskladili z zakonodajo, vendar imajo tamkajšnji lastniki še možnost priložb, zato lahko pričakujemo, da se

bo vse skupaj zavleklo. Po črnih napovedih celo za kakšno leto.

Vse kaže, da bo obvoznica mimo Trzina letos dokončana, speljana pa bo le do križišča, ki ga bodo na Dobravi naredili pred tamkajšnjimi hišami. Križišče je potrebno, ker bo za tamkajšnje stanovalce pomenilo edino možnost za dovoz na cesto in vklapljanje v promet. Delček ceste od

omenjenega križišča proti štiripasovnici, ki se konča na črnuškem klancu, pa bo, kot kaže, še nekaj časa dvopasovnica, vsaj dokler ne rešijo lastninskih sporov. Očitno se bo konec leta prometni zamašek iz Trzina preselil na Dobravo.

ANKETA: KAJ PRIČAKUJEMO

Dan "D" oziroma "O" se nezadržno približuje. Spoštovane krajanke in krajani, ta mesec bomo dobili odgovor na vprašanje: ali bo Trzin postal občina? Odloči bo seveda glas in razum ljudstva. mi pa si medtem pogledajmo, kaj od morebitne nove občine pričakuje vaši in naši sokrajani.

reševali. Ekonomsko smo kar močni, zato želim, da bi se pričakovanja glede občine Trzinem uresničila.

Vladimir Nadj - Coach

Sem absolutno za to, da Trzin postane občina. Mislim, da bi samostojni dosegli hitrejši razvoj kot sedaj. Kot član športnega društva se zavzemam tudi za dograditev športno rekreacijskih površin in objektov, ki jih v Trzinu primanjkuje.

ga pride bolj malo. Tu bi morali biti enako-pravnejši in morda bi se z novo občino nekatere stvari dalo urediti drugače.

Miro Slehir

Če bi bil Trzin občina, bi nam najbrž ostalo precej več denarja kot sedaj. Vendar pa bi se pojavili problemi glede financiranja cest, komunale in podobno. Urediti bi morali tudi zadeve glede šole in rekreacijskega centra.

No, vseeno se mi zdi, da bi bil kot občina sposobni "preživelja".

Tone Capuder

Dejstvo je, da se bo Trzin razširil ter poselil, kar prinaša nove investicije in probleme. Le-ti bi ostali navkljub lastni občini. Sem pa mnenja, da bi jih sami precej hitreje in bolje

Petra Mušič

Upam, da bi se z lastno občino stvari spremenile na bolje, predvsem kar se tiče infrastrukture, prometa, šole in vrtca. Več bi morali vlagati v mlade ter prislunhiti problemom in želim krajanov.

Ana Žnidar

Prepričana sem, da si večina Trzincev želi "iti na svoje". Imeli bi svoje ljudi v vodstvu, več sredstev kot zdjaj in več bi lahko naredili za kraj. Tudi za mladino bi lahko bolj poskrbeli ... Mislim, da bi bilo to kar dobro.

Tekst in foto: Gašper & Urša

Rado Zupanc

Kot podjetnik lahko rečem, da z Domžalami zasebniki dobro sodelujemo. Kot krajan pa bi si želel določenih sprememb in izboljšav - zlasti glede prometne ureditve. Imam občutek, da smo izkoriščani glede financ, saj gre iz Trzina precej denarja, nazaj pa

7 LET OD BITKE V TRZINU

V teh dneh bo minilo sedem let od slovenske osamosvojitvene vojne, v kateri je bila ena od večjih bitk ljudi v Trzinu. 27. junija 1991 so se navsezgodaj zjutraj iz vojašnic jugoslovanske vojske proti straleškim točkam v Sloveniji valile kolone tankov, da bi zadušile slovensko osamosvajanje. Ena od kolon se je preko Trzina podala proti letališču Brnik. Pripadniki

lenkami, so tankisti s svojimi vozili malo pred koncem mostu zavili s ceste. Večini lankov se je manevar posrečil, na koncu kolone pa se je enemu od oklepnih transporterjev, ko je skušal zapeljati na mostu, odrgala gosenica. Zaprl je pol drugim vozilom za sabo. Drugi lanki so nadaljevali pol proti Brniku, pokvarjeni oklepnik in vozila na repu kolone pa so

polcije in Teritorialne obrambe so na mostu preko Pšale "pri Gregcu" v Trzinu postavili blokado z avtomobili, ki so jih zaustavili na cesti. Tankisti niso oklevali, ampak so enostavno zapeljali čez zabarikadirana vozila in jih z gosenicami tankov pollačili ali zrinili stran. Ker pa je bil med vozili v zapori ljudi tovarnjak s plinskimi jek-

ostala v obroču pripadnikov Teritorialne obrambe. Vojaki se niso želeli predati, Teritorialna obramba pa sprva ni bila pripravljena na boj z oklepniki. Po skoraj celodnevem čakanju, ko je JLA skušala obkoljenim vojakom poslati ljudi pomoč, je zvečer izbruhnila bitka, v kateri so bili ubiti štirje pripadniki JLA in en pripadnik Teritorialne obrambe. V obroču, ki je zaprl pol pripadnikom JLA, so bili tudi trziški pripadniki

TO, med spopadom pa se je izkazal ludi Franci Kurent, ki se je junaško prikradel do zadnjega transporterja, ki se še ni predal, in je prepričal vojake, naj se vendarje predajo.

Miro Šlebe
Foto: Emil Pevco

BILA SEM "BABICA" PRI ROJSTVU NOVEGA TRZINA

V letu 1972 je podjelje Lesnina Ljubljana ustanovilo po dogovoru z Marlesom Maribor in Jelovico iz Školje Loke TOZD, ki bi v predmestju Ljubljane pridobival zemljišča - lokacije za gradnjo montažnih stanovanjskih hiš. Prve parcele, delno komunalno opremljene, so pridobili v občini Vrhnika in si iskali komercialista za prodajo do tako zvane III. faze, kar pa pri montažnih objektih pomeni mnogo več kot pri klasični gradnji.

To službo sem naslopljal v letu 1973. V občini Vrhnika, konkretno v Dragomeru, smo zgradili preko 100 hiš in jih ni bilo težko prodati.

Že v letu 1973 smo skupaj z Marlesom iskali možnosti v občini Dom-

žale in predmet pogovorov je postal Trzin. Kljub izredno močvirnatemu terenu smo se z združenimi močmi lotili

dela. Marles je priredil projekt hiš z ozirom na teren in v letu 1975 smo pridobili 88 komunalno opremljenih parcel. Na vseh teh parcelah danes stoji 88 Marlesovih hiš TIPA 400, 410, 411, 413 in 406. V enem letu so bile vse prodane in že v letu 1976 smo se prvi kupci vselili in poslali Trzinčani.

Danes je naselje tako, kakršnega sem zagotavljal

ljudem pri prodaji in lo mi daje izredno zadovoljstvo. Zadovoljni pa smo tudi, ko spremljamo širitev Trzina proti Ljubljani. Z izgradnjo industrijske cone nas bo že in-liko, da upravičeno pričakujemo pozilivni izid referenduma za ustanovitev lastne občine, ki je predviden 21. junija. V naši novi občini pa pričakujemo tudi ustanovitev Društva upokojencev, saj nas je že kar veliko in vsak dan nas bo več. Ker pa bo vsako leto tudi kakšen marj, upamo, da bo do tega čim prej prišlo.

Ker sem spoznala, kako znajo vse inštitucije v Trzinu delati z roko v roki, mislim, da pri delu v bodoči občini ne more biti problemov, saj jih povsod povzročajo le stranke, ki nimajo pravih vodstev in niso pripravljene drug drugemu prisluhniti. Da je to zavirajoče pri razvoju, smo se lahko že vsi prepričali pri spremljanju našega parlamenta.

Ponosna na Trzin in zadovoljna med Trzinčani, zaključujem te moje poglede.

Amalija Vouk

PRAZNIČNI MESEC MAJ

Trzinci smo letos prvič praznovali svoj krajevni praznik, vendar je bilo to praznovanje nadvse bogato, pestro in živahno. Tako kot bi s podobnimi praznovanji že imeli bogate izkušnje! Spet se je izkazalo, da lahko v Trzinu naredimo marsikaj, če stopimo skupaj. Saj smo Trzinci že od nekdaj znani, da če je treba, znamo zavihati rokave in postoriti, kar je potrebno za dobro ime kraja in prijetnejše življenje v njem!

Tokrat so pod taktirko predsednika Sveta KS Toneta Ipravca, ki mu za šalo rečemo kar župan, skupaj stopili vodje vseh trzinskih društev in organizacij. Sedanje vodstvo krajevne skupnosti je dokazalo, da zna živeti s krajem in da ga ni strah tudi organizacijsko zahtevnih podvigov. Marsikdo je rekel: "Če je KS uspelo tako dobro voditi vse dejavnosti v zvezi s praznovanjem, se nam tudi ni bati vodenja samostojne trzinske občine!" Tone Ipravac pa je očitno vedel, da je v Trzinu predvsem potrebno zaupati ljudem in potem le usklajevati nji-

hovo dejavnost. Zaupal je predstavnikom društev ter vrtca in šole, da bodo po svojih močeh kar najbolje prispevali k uspehu praznovanja. Pričakovanja so se uresničila.

Čprav naj bi obletnico prve pisne omembe Trzina praznovali le na obletnico dneva, ko je bilo v uradnih listih ime Trzina prvič napisano, se je praznovanje raztegnilo na cel mesec. Šlo je za precej več kot le za spomin na starodavnost našega kraja. Vsako trzinsko društvo in organizacija je po svoje prispevala, da smo svoj praznik dostojno proslavili, da smo pokazali, kaj Trzinci smo, kaj zmoremo in kako se znamo poveseliti. Težko bi naštevali posameznike, ki so imeli zasluge, da so vse stvari tekle tako lepo in praznično, saj so številni krajanji s svojim požrtvovalnim delom in prispevki pripomogli k splošnemu uspehu praznovanja. Pohvale so si zaslužili vsi!

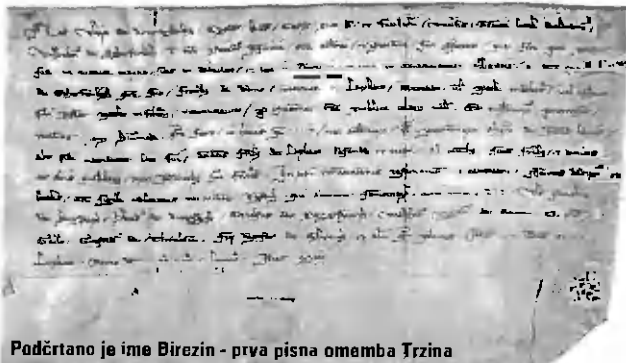
LOV ZA NAJSTAREJŠIMI PRIČEVANJI IZ ZGODOVINE TRZINA

Trzeba pa je le opozoriti na zasluge Staneta Mesarja, ki je sploh dal pobudo, da bi bil trzinski praznik na obletnico prve pisne omembe kraja. Stane je ves čas zavzeto deloval v organizacijskem odboru, še zlasti pa je skrbel, da bi dobro pripravil razslavo o Trzinu. Ker takšna razslava ne bi bila popolna, če ne bi bilo na njej predstavljene tudi listine, ki je sploh povod za praznovanje, je skušal priti do najstarejše listine z omembo imena našega kraja. S pravimi detektivskimi prijemi mu je uspelo priti do zaželenega dokumenta Nemškega viteškega reda, ki je bil napisan 15. maja 1273, in je v njem zapisano tudi ime Trzina.

Nekateri Trzinci smo bili začudenj, ko smo izvedeli, da je dokument pravzaprav napisan v latinščini. Po nekaterih podatkih smo pričakovali, da je listina pisana v

nemščini. Stane pa se je pri strokovnjakih pozanimal o avtentičnosti listine in li so potrdili, da je dokument v latinščini, izpisan

na roko v gotici, res tisti, ki ga je Stane iskal, nazadnje pa smo v zgornjih vrsticah našli tudi izpisano ime Direzin. Listino so

Podčrtano je ime Birezin - prva pisna omemba Trzina

Nos Viricus de Burrenholz capitaneus Karolithe Carniole Marchie et Forojulli vniuersis presentibz litteris declaramus quod Wilhelmus de Scherfenberch in nostra constituta presentia omni actum et impeditum seu proprietati que sibi pro parte sua in quatuor munitis sitis in Hobilley et sex in Direzin et uno in Phantendorf obligatis a domino Wilhelmo de Scherfenberch patre suo fratribus de domo Testoniae in Laybaco competeat vel competere videbatur vel adhuc sibi posset competere in futurum renunciant protestatione facta publica coram nobis. Et nihilominus promisit renunciationem huiusmodi quam fecit in bonis prenotatis ne actionem vel impetitionem aliquam de predictis bonis alter sibi vendere loco sui autedictis fratribus de Laybaco defendere et tueri in omnibus suis fratribus et amicis et aliis quibuscumque tam presentibus quam futuris. In iustus renunciationis testamentum et cautelam presentes dedimus litteras nostri sigilli corroboratas munimine testibus qui aderant subnotatis qui sunt: dominus Viricus pinerna de Hauspurch, Herboldus de Aversporeh, Ortolfus de Meingospureh, Waltherus Vngarus de Staya, Chvranulus Gallo, Gotfridus de Thrahsen, Fridericus dapifer de Chrofeh et alii quam plures. Actum et datum in Laybaco anno domini M^o CC^o LXXIII° Idus maij.

poslikati in za Trzin zagotoviti njen prepis in verno kopijo ter kopijo razstavili v Trzinu. Kol zanimivost naj povemo, da smo sliko originalnega dokumenta uporabili tudi kot ozadje na platnicah izredne številke Odsveva.

Stane pa ni bil malenkosten, za razstavo je želel priskrbeli tudi najstarejši ohranjen človeški izdelek, ki so ga našli na območju Trzina. To je kamnita sekira kladivašte oblike, ki naj bi izvirala iz mlajše kamene dobe. Med Trzinci je prevladovalo prepričanje, da je sekirica še v zasebni zbirki kamniškega zbiralca starin Josipa Sadnikarja. Žal pa je izvedel, da je imel nekdanji veterinarski inšpektor v svoji zbirki več takšnih sekiric in da je prav Trzinsko na nekem srečanju starinarjev zamenjal za nek predmet, kakršnega še ni imel v zbirki. Stane Mesar je skušal izvedeti, pri kom je zdaj sekirica, vendar dlje kot do človeka, ki je sekirico držal v rokah še leta 1965, jo

strokovno preisral in naredil njeno kopijo, ni prišel. O sekirici pa je izvedel precej zanimivih podrobnosti, lažje pa je bilo zasledovati tudi njene kopije. Zgodba še ni končana. O iskanju kamnite trzinske sekirice bomo pisali v eni prihodnjih števil Odsveva, povejmo pa, da so na KS dali delati kopijo kopije znamenite sekirice in po pripovedovanju listih, ki so originalno sekirico videli in vedo za podrobnosti, kopija, ki jo zdaj hranijo na sedežu KS, precej bolj verno usreza originalu kot druge kopije. Gre za prevrtano sekiro iz serpentina, ki so ga za to priliko našli v Dolžanovi soteski. Domnevajo, da so originalno kamnino za listo pravo sekirico dobili nekje na območju Furlanije Julijske krajine. Stane je tudi izvedel, da so se takšne prevrtane sekire z glajeno površino pojavile v mlajši kameni dobi (6. - 3. tisočletje pr.n.š.), vendar so ostale v rabi še tudi v bakreni in bronasti dobi, do konca 2. tisočletja pr.n.š. Sekire lake vrste, nasajene

na toporišče, so sprva služile kot orožje in orodje, zaradi širokega temena in debelega rezila pa so jih verjetno uporabljali bolj za toččenje kot za sekanje.

Slane Mesar pa je v zbirkah Narodnega muzej našel in za razstavo poslikal še druge najstarejše, v Trzinu najdene, predmete iz davnine. Trzinem je tako na razstavi predstavil bronast obroček, ki je verjetno sodil med rimski nakit iz prvega stoletja našega tisočletja, in rimske novce iz 3. in 4. stoletja našega štetja.

CEL MESEC PRAZNOVANJA KRAJEVNEGA PRAZNIKA

Za tvod v praznični mesec Trzina so poskrbeli člani športnega društva in gasilci. Športniki so zadnji dan v aprilu ob brunarici na trzinskem smučišču pripravili prvomajski piknik s kresom, gasilci pa so naslednje jutro z hudnico godbe na pihala in ob bučnem spremstvu motoristov in nekaterih avtomobilistov naznanili, da se za

Trzin začenja praznični mesec. Še zlasti piknik v Tihi dolini je lepo uspel in organizatorji, ki so poskrbeli celo za pečene odojke, so poželi številne pohvale. Teden dni kasneje, 8. ma-

ja, so se izkazali člani šahovske sekcije ŠD Trzin, ki so v dvorani kulturnega društva vzorno pripravili zaključni turnir za osnovnošolce ljubljanske regije. Za izvedbo tekmovanja so poželi precej pohval, zadovoljni pa smo bili tudi drugi Trzinci, saj je bil naš mladi sokrajcan Aleksander Nadj član ekipe, ki je osvojila tretje mesto.

PETI ZAKLJUČNI ŠAHOVSKI TURNIR OSNOVNOŠOLCEV LJUBLJANSKE REGIJE V TRZINU

V sklopu praznovanja 725. obletnice prve pisne omembe Trzina je šahovska sekcija ŠD Trzin priredila pravi šahovski praznik za osnovnošolce ljubljanske regije. Turnir se je začel v petek, 8. 5. 1998, ob 15.25 v dvorani KUD-a Trzin, njegova pokroviteljka pa sta bila KS Trzin in McDonald's iz Domžal.

Tako dobro pripravljene turnirja ni pričakoval nihče. Udeležence turnirja je čakalo pred vhomom v dvorano majhno presenečenje. Člani ŠD Trzin so namreč postavili majhen grad za slikanje, kar je omogočilo vsem tekmovalcem veselo zabavo in sprostitiv. Čestitke organizatorju!!!

Na turnirju je tekmovalo 40 šahistov iz Domžal, Ljubljane, Komende, Mengša in Trzina. Igrali so po pravilih FIDE z dodatkom za pospešeni šah, 2 x 15 minut po švicarskem sistemu, 7 kol. Turnir je uspešno vodil sodnik Franc Pnglajen iz Komende. Zmagovalci skupnega turnirja (5 turnirjev) so prejeli pokale.

Na turnirju v Trzinu je zmagala (skupna zmagavalka) Veronika Hari iz ŠD Murka Lesce, druga je bila Tjaša Ipavec (ŠD Komenda) in tretji je bil Aleksander Nadj (ŠD Napredek Domžale).

Na turnirju sta za Trzin igrala še Žiga Bobnar (31/2 točke - 19. mesto) in de-vetletni Marjan Manolev, za katerega je bil nastop prvi šahovski turnirski krst. Z eno točko je osvojil 39. mesto.

FLORJANOVA NEDELJA

Dva dni za tem, na Florjanovo nedeljo, so se spet izkazali gasilci. Tokratno gasilsko praznovanje nedelje sv. Florjana, ki je zaščitnik gasilcev in hkrati tudi trzinške fare, je bilo, odkar so običaji obudili, že deveto in po oceni mnogih tudi najbolj slavnostno. Kol je že običaj, so se slavnosti udeležili gasilci iz Trzina, iz sosednjih gasilskih društev in celo gostje z Gorenjske in Moravc. Našleti so čez 140 gasilcev v slavnostnih uniformah, še več kot prejšnja

leta pa je bilo narodnih noš. Kol že vsa leta doslej, ni manjkalo godbe na pihala iz Mengša. Po slavnostni povorki skozi Trzin in slavnostni maši v trzinški cerkvi so se udeleženci slavlja vrnili k že tradicionalnemu izhodišču, osnovni šoli, kjer je sledilo družabno srečanje. Tudi tokrat so se izjemno lepo izkazale trzinške gospodinjice, saj so pripravile kopicico dobrot, ki so jih trzinški gasilci s ponosom ponudili svojim gostom. V šoli so pripravili tudi krajšo priložnostno slavnost, med katero so nekaterim najzaslužnejšim podelili druživna priznanja.

OSREDNJI PRAZNIČNI DAN - 15. MAJ

15. maja so v Trzinu praktično cel dan potekale različne prireditve, s katerimi smo obeležili praznik. Vsako trzinško društvo in organizacija je skušala po svoje polepsati tisti dan in vse je izvenelo kot uglašen prikaz trzinških sposobnosti in znanj, veliki vrhunec pa je praznovanje doživelo s slavnostno akademijo v dvorani kulturnega društva.

V osnovni šoli so pripravili dan odprtih vrat, vendar je bil ta dan le vrhunec projektnega tedna, ki je v šoli potekal od 11. do 15. maja.

ŠOLA SE NA OGLEDE POSTAVI ...

Projektni teden je verjetno teden, ki je učencem eden izmed najljubših tednov v šolskem letu. Vse dni v tednu so potekale raziskave, intervjuji, fotografiranja, ogledi ... V petek, 15. maja, pa so učenci ob

skrbni pomoči svojih učiteljic in mentoric gradivo in spoznanja celnega tedna zbrali in najzanimivejše predstavili vsem, ki so listega dne obiskali šolo.

Že dopoldne so kot po tekočem traku pote-

kale zaključne dejavnosti. Neko do je zbiral fotografije, drugi jih je lepil, tretji je pod njimi pisal komentarje, nato pa so vse skupaj nalepili na razstavne table. Učiteljice so iz svojih omar potegnile najlepše in najzanimivejše seminarske naloge in vsi so si prizadevali, da bi bilo gradiva čim več. Izposodili so si tudi nekaj

najbolj zanimivih predmetov, ki so dodatno popestrili njihove predstavitev. Na ogled so tako, med drugim, postavili različna glas-

bila, kuhinjske pripomočke, športne drese ... Nekaj pa je bilo tudi zelo starih predmetov, na primer poročna obleka iz leta 1920. Medtem ko so se dopoldne učenci višjih letnikov še trudili s pripravljanim razstav, so si najmlajši lahko ogledali gasilsko vajo.

Za tokratni projektni leden so kol vodilo izbrali misel: Selanjost izhaja iz preteklosti in v prihodnost gre. Najmlajši so v svojih učilnicah predstavili predvsem sebe in svoje najbližje. V prvih razredih so si obiskovalci tako lahko ogledali naloge na teme: Moja družina, Družinsko deblo, Vse o meni, Stoletje v katerem živim in Ustvarjamo, v razredih predmetne stopnje pa so se učenci posvetili predvsem odkrivanju naše zgodovine in okolju, v katerem živimo. Skrbno so tako pripravili zgodovinski in geografski nris našega kraja, predstavili so šege in navade, ljudske pesmi, plesne in glasbo, kulturne spomenike, življenje na kmetiji, vse o kruhu, posvetili pa so se tudi šoli in njeni vraščenosti v kraj, učbenikom skozi čas, zdravemu in čistemu okolju ter različnim dejavnostim, predvsem športnim in računalniški dejavnosti.

Izjemno zanimiv je bil tudi prikaz spremljevalnih dejavnosti, kjer so predstavili nekatere bisere slovenske kulturne dediščine, kot so vezanine, lončarstvo, dražgoški kruhki in leseni predmeti. V času dneva odprtih vrat pa seveda ni smel manjkati tudi prikaz sodelovanja šole z drugimi krajevnimi organizacijami.

Popoldne so si šolo, z razstavami po učilnicah, ogledali številni starši in drugi Trzinčani, pozornost obiskovalcev pa je pritegovala tudi razstava o delu in življenju planinskega društva, ki so jo v avli šole pripravili člani pianinskega društva Onger Trzin. Marsikdo se kar ni mogel odtrgati od razstavnih klopi in vitrin, ko so pred šolo s svojimi burkami že vabili člani gledališke skupine Kulturnega društva s Shakesperiado.

GASILSKA SEKTORSKA VAJA

Igralci gledališke skupine so se v kostumih še sukali med gledalci, ko so že zalulile gasilske sirene in napovedale začetek gasilske sektorske vaje.

Poveljnik gasilcev v Trzinu si je zamislil, da je prišlo do požara v prostorih KS Trzin.

Naredil je načrt gašenja. Ob 18.10 minut je sprožil alarm v gasilskem društvu in po prenosni radijski postaji sporočil Centru požarne varnosti na Količevem, da je v objektu KS Trzin prišlo do požara. Ob tem je zaprosil, naj aktivirajo sektor Domžale in Mengeš. Po alarmu je operater na CPV-ju alarmiral vsa društva. Ta so odhitele na kraj namišljenega požara. Tam jim je poveljnik sektorske vaje razdelil navodila in naloge in kaj hitro so z močnimi curki vade zalili objekt KS Trzin.

Smisel vaje je bil v tem, da so videli pripravljenost in usposobljenost gasilskih društev, hkrati pa so tudi preizkusili opremo. Zelo velik

pomen je vaja imela tudi v tem, da so na njej gasilci iz drugih društev izvedeli, kje so v Trzinu vodni viri za gašenje.

Po končani vaji so se že začeli zbirati gostje in drugi udeleženci osrednje slavnostne akademije ob trzinsem prazniku.

Gasilsko društvo Trzin nam sporoča še eno veselo novico:

Vsa društva v Trzinu so se vključila v akcijo izdelave novih lesenih miz in klopi za veselice in podobne prireditve. Izdelane bodo že v kratkem.

Prvih jih boste lahko krsili na pikniku, ki bo **4. JULIJA, NA IGRISČU ZA KUD-OM, S PRIČETKOM OB 20 URI.**

GASILSKO DRUŠTVO VAS
VLJUDNO VABI.

SLAVNOSTNA AKADEMIJA V POČASTITEV PRAZNIKA

Vrhunec trzinskega krajevnega praznika je bila slavnostna akademija v trzinski kulturni dvorani. Proslava je izvenela kot prikaz dela trzinske umetniške in kulturne ustvarjalnosti in je potrdila, da je med nami veliko talenlov, od katerih so si nekateri že zagotovili vidno mesto tudi v slovenski in celo svetovni kulturi. Med številnimi povabljeni smo pogrešali predvsem predstavnik Občine Domžale, vendar to ni moglo zmanjšati pomena in slavnosti dogodka. Uvodoma je predsednik Sveta KS Tone Ipavec, ki je za akademijo tudi sestavil scenarij in nato pomagal ženi Majdi pri režiji, orisal zgodovino in pomen kraja in še zlasti pomen trzinskega praznika, nato pa je v imenu KS predstavnikom izbranih

trzinskih organizacij podelil prva trzinska priznanja, Franciju Mušiču pa je podelil prvi naziv častnega krajana Trzina.

V kulturnem programu, ki je sledil, so do izraza prišli mladostniška razigranost in veselje, nadarjenost posameznikov ter tudi mojstrska umetniška dovršenost, ki si je že utrdila mesto na svetovnih odrih. Že imena nastopajočih, kol so Ana Pucar Jerič in njen soprog Karel Jerič, Dominik Kozarič, Silvo Božič, Tone Peršak in drugi, pričra o tem, kakšni umetniški potenciali se skrivajo v vrstah Trzincev. Za nastope lakih umetnikov bi se kaj radi polegovali tudi na precej večjih in bolj znanih odrih, vendar je treba reči, da so tem, že uveljavljenim umetnikom, ob hok pogumno stopili tudi drugi, ki si imena še niso ovenčali s slavo. Vsem je bilo skupno prizadevanje, po svoje kar največ narediti za lep večer in obogatitev praznika našega skupnega kraja. Ni bilo več važno, ali kdo nastopa na priznanih svetovnih odrih ali pa se šele uči prvih plesnih korakov v trzinskem vrtcu. Vsi so bili tisti večer le Trzinci in vsi so gledalcem v spomin zarisali res nepozabno doživetje. Spontani aplavz je veljal vsem, ki so se potrdili, da so listi večer naredili lako prazničen.

Po akademiji je bila v avli osnovne šole zakuska za povabljene goste in nastopajoče, pridružili pa so se jim tudi številni drugi Trzinci. Bili so si edini, da je bilo praznovanje trzinskega praznika res kakovostno in na visoki ravni.

vse foto: Mojca

PRIZNANJA KS TRZIN V LETU 1998

Delitev priznanj najzaslužnejšim krajanom in organizacijam so zahtevna naloga. Kakorkoli obrneš, vedno se najde kdo, ki pravi, da nagrajenec ni dobro izbran, da njegove zasluge niso tako velike in da bi moral nagrado dobiti ta in ta. Vsak vidi le svoje delo in pogosto smo razočarani, ko menimo, da drugi našega dela ne znajo ceniti dovolj. Ni čudno, da se nalogi podeljevanja priznanj ljudje radi izognejo.

V Trzinu smo letos prvič podeljevali krajevna priznanja, zato je bila komisija, ki je zbirala predloge za nagrade, pred težavno nalogo. Na razpis za predloge skoraj ni bilo odziva, komisija pa je pogoje za podelitev priznanj šele postavljala. Ko se je na seji Sveta KS pojavila s svojimi predlogi za podelitev priznanj, so krajevni svetniki imeli povsem drugačne predloge. Na

koncu je Svet KS Trzin na seji 6. maja 1998 sklenil, da bodo na slavnostni akademiji 15. 5. 1998 podelili pet pisnih priznanj KS Trzin in en naziv častnega krajana Trzina.

Pri tem je upošteval:

- kriterije, določene v Sklepu o priznanjih, razen za število pisnih priznanj, ki jih je v prvem letu podelil pet namesto treh in da letos ni podelil denarnih nagrad,
- da obdobje za podelitev priznanja častnega krajana obsega praviloma čas od ustanovitve samostojne KS Trzin. Tudi v tem obdobju je še več zaslužnih posameznikov, tudi mlajših, za katere bo še veliko priložnosti za oddolžitve s takim priznanjem. Še več jih je bilo v preteklosti, ki pa so večinoma dobili priznanja v društvih in organizacijah, v katerih so delovali, zapisani so s svojimi pisnimi in dru-

gačnimi deli v biltenih in nenazadnje v knjigi Staneta Stražarja Mengeš in Trzin skozi čas, po njih so v Trzinu imenovane ulice, imena društev in podobno,

- da se pisna priznanja KS Trzin podelijo društvom in organizacijam, ki so za kraj in krajane največ prispevali, s tem pa bodo posredno prejeli priznanje tudi posamezniki za svoja posebna dela in uspehe
- In nenazadnje: če te kdo vpraša, od kod si doma in po čem je znan tvoj kraj, je Trzin zagotovo po gostilnah, po dejavnosti čiščenja stekla, v zadnjem obdobju po hitrem razboju obrti in male industrije v obrtno-industrijski coni in drugih predelih kraja in seveda po društvih, katerih člani so večinoma vsi krajan.

Pisna priznanja KS Trzin so na slavnostni akademiji prejeli:

Gostilna Narobe Trzin

Ime gostilne Narobe se deduje iz roda v rod, od gospodarja Jakoba Narobeta na sedanjo gospo Majo Breznik in Boštjana Breznika. Že 200 let stara gostilna se ohranja v dokaj prvotni obliki in se ponaša s tradicionalnimi slovenskimi jedmi. Med aduti gostilne so poleg izvrstne hrane tudi bogato založen vinski hram z izborom najkakovostnejših slovenskih vin, tam so še kavarna in prenočitvene zmogljivosti.

Prav sedanjim gospodarjem gre zahvala za ohranitev tradicije poznavanja gostilne Narobe Trzin, s tem pa tudi Trzina širom Slovenije in onstran meja.

Bilo je krajše obdobje, ko se krajan nismo tako istovetili z njo. Nastajali so novi bifeji, lokalni s hitro hrano in podobno, pa tudi sama je bila nekako izolirana. Vendar gostilna Narobe je naša in spet naša. Ne mine krajevna prireditev, da ne bi ta gostilna nekaj primaknila. Skozi vsa obdobja je njena streha nudila prostor kulturnikom in glasbenikom, pa tudi druge

vaške zadeve so se odvijale na njenem dvorišču. Te zabave so zdaj nadomestili kulturni in glasbeni večeri in majhni kavarinci.

Priznanje je prevzel Boštjan Breznik.

Podjetje Čistoča d.o.o.

Podjetje zaposluje preko 200 ljudi, ki opravljajo dejavnost upravljanja, čiščenja in varovanja objektov. S svojo dejavnostjo podjetje ohranja tudi prvobitno obrt čiščenja oken.

Čistilci oken iz Trzina, v glavnem iz družin Mušič, so v tem poslu orali ledino. Na delo v Ljubljano so se vozili še s kolesi, orodje so imeli spravljano v ljubljanskih kletah. Ime kraja Trzin je poznano po čistilcih stekla, kot tudi po predvojnih mesarjih ali sedanji obrtno-industrijski coni. Najbolj so bili znani po svoji celovski poštenosti.

Franc Mušič je razvil podjetje Čistoča iz majhne obrti v veliko

gospodarsko podjetje s sodobno organizacijo in opremo. Prav zato, ker kot obrtnik ni klonil pod težo takratne družbene nenaklonjenosti razvoju zasebne iniciative in kasneje težkim začetkom širitve dejavnosti in zaposlovanja novih delavcev, mu gre priznanje KS Trzin. S priznanjem

Čistoči d.o.o. za pomembne dosežke na gospodarskem področju, ko se je razvila iz male obrti čiščenja oken, gre priznanje tudi vsem drugim podobnim obrtem v Trzinu, ki ohranjajo tradicijo in zagotavljajo kruh marsikateri družini. Priznanje je prevzela hči Francija Mušič, Sonja Mušič.

Strelska družina Trzin

Začetek strelskega športa v Trzinu sega v leto 1933, ko so strelci dobili prvo strelišče v Prevogah. V letu 1953 je bila Strelska družina tudi formalno ustanovljena in tako strelci letos praznujejo 45. obletnico delovanja. Pomembno za Strelsko družino je še leto 1974, ko so si uredili strelišče za zračno puško v dvorani, in leto 1976, ko so uredili avtomatsko strelišče v kletnih prostorih KS, kjer vadijo in rekmujejo še zdaj.

Rezultati sistematičnega pristopa k delu z mladimi so bile v minulih letih številne visoke uvrstitve na republiških in državnih prvenstvih, in to v ekpini in posamični konkurenci. Med aktivnimi strelci so zastopane vse kategorije, od pionirskih, preko mladinskih in članskih kategorij do veteranov. Poleg tega Strelska družina premore priznane sodnike. Odlični organizatorji so sposobni speljati tudi najzahtevnejša strelska tekmovanja.

Naši strelci so kot velika družina, ki pa brez poirtvovalnih

vodij ne bi bila tako dolgo homogena in uspešna. Strelski družini gre priznanje tudi zato, ker vzgaja mlade v pravilnem odnosu do strelnega orožja.

Priznanje je prevzel predsednik Strelske družine Franc Brečko.

KUD Franc Kotar Trzin je drugo najstarejše trzinsko društvo in prav zdaj, ko Trzin praznuje 725. obletnico, ima tudi društvo svoj praznik - šteje 75 let obstoja.

Kulturno prosvetni dom so si člani s pomočjo krajanov gradili sami, ga povečevali, obnavljali. V zadnjih letih so dogradili še garderobo in druge pomožne prostore.

Gasilsko društvo Trzin

Gasilsko društvo Trzin je najstarejše trzinsko društvo - že 92 let ima, po prvih omembah organiziranosti gasilcev v Trzinu pa bi bilo staro 110 let. Vodenje društva so prevzeli mlajši. Starejše generacije, ki so skozi desetletja gradile, obnavljale in spet zgradile gasilski dom in v korak s časom dopolnjevale gasilsko opremo, so na mlajše prenesle zahtevne naloge, ohraniti pridobljeno in primerno času in potrebam poskrbeti za sodobno gasilsko in drugo opremo, potrebno za gašenje in druge naloge gasilcev.

Kulturno umetniško društvo Franc Kotar Trzin

Društvo je ves čas svojega delovanja skrbelo za podmladek - prirejalo je mladinske igre s številnimi mladimi igralci in pevci, iskalo talente v oddajah Pokaži, kaj znaš in podobno. Organiziralo je mnogo predstav, ki so napolnile trzinsko dvorano, dobro pa so poznani tudi izven kraja samega. Zato ni nič čudnega, da je trzinsko Kulturno društvo priznано kot eno najbolj delavnih in uspešnih društev na občinski ravni. Prvi so se pojavili tudi na srečanju gorenskih gledaliških skupin in se tudi kot prvi iz domžalske občine dokazali na republiškem srečanju amaterskih gledaliških skupin.

V novejšem času se gledališka skupina KUD-a udeležuje najrazličnejših gledaliških festivalov po vsej Sloveniji in izven države.

Priznanje je prevzel predsednik KUD-a Jože Štih.

Trzinske gasilce odlikuje njihova nesebična pomoč ob elementarnih nesrečah in stalna pripravljenost za gašenje požarov. Izpopoljujejo se v rednem izobraževanju, treniranju in na občinskih in medobčinskih tekmah. Ni jim žal prostovoljnega dela, tako v omejenih akcijah in nalogah kot pri gradnji in preurejanju gasilskih prostorov.

Casilsko društvo je že od vsega začetka organsko tesno povezano s prebivalci Trzina, krajani se vanj najmnogičnejše vključujejo bodisi kot podporni ali kot aktivni člani. Zato je to društvo v vsem svojem delovanju odigralo največjo družbeno vlogo v kraju.

Priznanje je prevzel predsednik Gasilskega društva Jože Kajfež.

Priznanje častnega krajana Trzina je prejel Franci Mušič

Franci Mušič je bil prvi med tistimi, ki so leta 1970 zahtevali samostojno krajevno skupnost Trzin in kasneje, leta 1972, tudi njen ustanovni član. Že takrat je znal oceniti, kaj je najboljša za Trzin. Ta njegov pogled v naprej, borba za idejo, za načrt in upornost pri realizaciji sta pomembna za tako hiter razvoj Trzina. Bil je pri izgradnji naselja Mlake, izgradnji vrtca in šole, začetku gradnje industrijsko obrtne cone.

Njegove ideje in načrti so bili večkrat sprejeti z odporom pri marsikaterem krajanu, saj se je bilo težko odpovedati utečenemu, uresničitev načrtov pa mnogokrat tudi ni dosledna zaradi subjektivnih in objektivnih razlogov. Še danes se kot svetnik v občini Domžale bori, da obrtno industrijska cona v Trzinu ne bo postala prostor za okolju škodljivo industrijo, temveč za ekološke in okolju prijazne dejavnosti.

Izmed številnih funkcij v združenju obrtnikov, v zborih in skupščinah ter izvršilnih organih matične občine in republike,

moramo izpostaviti njegovo odgovorno in pomembno nalogo predsednika izgradnje počitniškega doma za otroke občine Domžale na otoku Krku.

(Zgornje obrazložitev priznanj so prebrali na slavnostni akademiji 15.5. 1998 v Trzinu, priznanja pa je izročil predsednik Sveta KS Trzin Tone Ipavec.)

PRAZNOVANJE SE JE NADALJEVALO ...

PD Onger Trzin je dva dni kasneje, v nedeljo, 17. 5., sokrajane popeljal na krajiški rekreacijski pohod na Rašico. Tudi na tem izletu udeležba ni bila velika, vendar je bilo razpoloženje kljub vsemu na visoki ravni. Planinci so bili veseli, ker so pridobili nekaj novih članov. Za konec pa so pripravili celo manjšo reševalno akcijo. Skupina se je ob

sestopu z Dohena namreč razcepila na dveje. Prva in hitrejša se je spustila naravnost proti novemu delu Trzina, druga skupina, v kateri je bilo več otrok, pa je odšla proti gradu Jable in starcu delu Trzina. Ko je prva skupina sestopila, je začelo deževati in člani skupine so takoj z dežniki in avtomobili odhiteli drugo, počasnejšo skupino nasproti. Vse skupaj se je lepo, brez neprijetnosti, končalo.

Mladinski odsek PD Onger Trzin je, kot svoj prispevek k Trzinskemu praznovanju, v sredo, 20. 5., v avli OŠ Trzin pripravil predavanje enega najboljših slovenskih alpinistov Pavla Kozjeka, prvega Slovenca, ki je na vrh Everesta prišel brez dodatnega kisika. Seveda Pavle med gorniki in alpinisti ni znan samo po tem vzponu. V zgibaniki, ki je izšla ob tej priložnosti, je opisanih mnogo njegovih izrednih vzponov v domačih in tujih gorah. Predavatelj je s svojimi diapozitivi poslušalce popeljal v svet himalajskih velikanolov in dokazal, da ni le odličan alpinist, ampak tudi dober fotograf in predavatelj.

Načelnik MO PD Onger Trzin Emil Pevc pa je že teden dni prej, torej 13. 5. v avli OŠ predstavil osnovnošolskim mladinske planinske tabore, ki jih pripravlja mladinski odsek PD Onger in so vedno zelo kakovostni.

Očitno je bila predstavitev nekaterim všeč, saj se je več otrok po predstavitvi na letošnji tabor tudi prijavilo.

Za ta odločitev jim zanesljivo ne bo žal - in če je kje še kdo, ki bi želel z nami, naj si prebere vabilo na naslednjih straneh!

**RTV
SERVIS**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716-302
mobilni: 0609 644-121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

IZLET NA SVETE GORE

Precej bolj množičen kot pohod na Rašico je bil izlet na Svete gore nad Bizeljskim, eno najstarejših romarskih poti v Sloveniji, ki so ga skupaj pripravili člani planinskega društva, župnišče in KS Trzin. Čeprav je bilo par dni pred izletom prijavljenih le 8 kandidatov, se je na koncu izleta udeležilo kar 69 Trzincev. Odpejali so se v dveh avtobusih. Še zlasti pohvalno je bilo, da se je za izlet odločilo tudi lepo število starejših krajanov, ki doslikral ostajajo ob rohu dogajanja v Trzinu.

zbirke, saj je tisti del Posavja eden arheološko najbogatejših predelov Slovenije. Omenili veja tudi zbirko o kmečkih uporih in bogato etnološko gradivo.

Na Svetih gorah je Trzince pozdravilo kar pet cerkvic. Gre za zelo zanimivo območje, ki že od nekdanj privlači ljudi, saj

V Brežicah so si udeleženci izleta najprej ogledali muzej v tamkajšnjem gradu, ki slovi po tem, da ima eno najlepše poslikanih baročnih viteških dvoran v Sloveniji. V gradu so tudi zelo zanimive arheološke

so arheologi lam odkrili pričevanja o šlevilnih, že tudi predkrščanskih, svetiščih, radiostezisti pa Irdijo, da je lam zemeljsko sevanje tako močno, da njihovi merilni instrumenti kar oživijo. Pri cerkvah sta Trzinca, ki so malo zamužali, prijazno pričakala kar dva župnika. Eden je prav zaradi obiska Trzincev v osrednji romarski cerkvi, posve-

čeni Mariji, maševal, drugi pa je obiskovalce seznanil z zgodovino in umelostnozgodovinskimi zakladi Svetih gor. Za konec so izletniki obiskali še eno najlepših baročnih cerkva na Slovenskem, cerkev v Olimju in tamkajšnjo lekarno pavlinskega samostana - tretjo najstarejšo lekarno v Evropi. V Olimju so se udeleženci izleta kar malo razkropili. Enim se je mudilo domov, zato so se odpeljali naprej, drugi pa so se razlepli proti bližnjem kmečkem turizmu z bogato založenim šankom, sladkosnedneži se niso mogli odreči obisku čokoladne hiše, listi, ki dajo

več na zdravje, so se podali v sedanjo samostansko lekarno po različne zdravilne zvarke, tisti s pustolovsko žilico pa so se podali kar v svet čarovnic. Trajalo je nekaj časa, da so se ti izletniki, z različnimi željami, spet zbrali, vendar so bili, ko je avtobus brzel proti Trzinu, nazadnje vsi zadovoljni in so se veselo smejali šalam, ki so jih nekateri šaljivci razdirali po mikrofonu. Vsi pa so nazadnje družno zapeli in si obljubili, da na takšne izlete gredo še.

Drugi vrhunec je praznovanje trzinskega praznika dosegei z otroško olimpiado in drugimi spretnimi prireditvami na predzadnji dan v maju.

Že dopoldne istega dne se je več kot 60 lekačev iz vseh koncev Slovenije udeležilo 2. spominskega teka Petra Levca.

ZDRUŽENI SMO PREŽIVELI LEPO SOBOTO

Vsoboto, 23. 5. 1998, so nam Planinsko društvo Onger, Krajevna skupnost in Župnijski urad priredili lep dan. Že vnaprej smo dobili popolne prospekte, tako da odločitev za vsakega posameznika ni bila težka. Hvala avtorju prospekta.

Veseli smo bili, da si je vzel čas in se nam pridružil tudi gospod župnik Pavle Krf in dokazal, da je res dober pastir, ki žuva in vabi k dobrem svoje Trzinčane in Trzinčane. Bilo nas je kar za dva avtobusa, zelo različne starosti.

Izlet je sodelovali tudi vztrajni invalid z vozilcem, mislim, da je bil to g. Mušič. Sicer pa je bilo Mušičev kar precej, vendar jih jaz še ne ločim popolnoma. Prisluhnila pa sem podalku, da se tega izleta udeležujejo: Mušiči, Trzinci in Trzinčani. Predvidevam, da spadam med Trzinčane, saj sem v Trzinu šele od leta 1976. Mislim pa, da nas je bilo precej takih, ki se počutimo osamljene in imamo malo priložnosti, da ujamemo kakšen prijeten dan v veselju družbi. Posebno v imenu teh se zahvaljujem vsem organizatorjem izleta za skrb preko celega dneva. Zavedam se, koliko truda je potrebnega že s samo organizacijo, da odgovornosti sploh ne omenjam, saj smo se vračali precej bolj živahni.

Imeli smo srečo, da je gospa Ipravčeva prava dan praznovala svoj rojstni dan in se je že na začetku polni sprehodila po obeh avtobusih in nas razkužila, mislim, da s kačjo slino.

Prvo postajo smo imeli na Otočcu. Popliti smo vsak svojo kavico in kar hitro nadaljevali pot proti Brežicam, kjer je bil v planu ogled muzeja v tamkajšnjem gradu. Ker smo morali počakali, da je vodič odpravil skupino, ki je bila pred nami, smo imeli čas, da smo ugotovili, kdo so trije najstarejši med nami. Vesela sem bila, da nisem bila med njimi in iz spoštovanja do njih

sem začutila potrebo, da jih nekako zaznamujemo, in dobili so vsak en nagelj, ki jih je označeval ves dan.

Muzej v Brežicah je zelo zanimiv, prav tako tudi zgodovina tega gradu. Moram pa posebej opisati prostor, ki me je navdušil z vso nostalgijo in me povrnil v otroška leta. Na sliki sem videla prav tak objekt, kot smo ga imeli doma, s slamo kril, lesen lmel je tri prostore. Imenovali smo jih: pod, kjer smo mlatili žito, seveda na "cepe", parna, kamor smo spravljali slamo in pod parno prostor, kamor smo v slamo spravljali jabolka. V tem prostoru je bil tudi mlin za mletje sadja. Na prednji strani objekta je bila preša z velikim kamnom.

Mislim, da moram pojasniti, kaj so "cepe". To je orodje, sestavljeno iz ročnika, cepca, goške in jermena. Z njimi smo mlatili žito. Oče nas je tega kmalu naučil in z njim smo mlatili še trije otroci, saj morajo mlatali biti štirje. Spominjam se, da nas je kar hitro, še majhne, izuril. Obvezno pa mora mlatali imeli posluš, ker se to daleč sliši.

V tem prostoru so bili tudi vsi pripomočki, ki jih je mama uporabljala v črni kuhinji. To je bil lopar za peko kruha, grebljica, burkle in lesene kadanje za gnelenje testa. Oči so se mi ustavile tudi na leseni brenli, v kakršni smo nosili vodo iz doline, ker je doma na hribu nismo imeli.

Posebno nostalgijo pa sem doživela ob pogledu na različne pletene koše. Tudi nošnja le-teh mi ni tuja. Spominjam se, kako smo se še majhni otroci veselili daril za veliko noč. Dobili smo vsak svoj koš, primerne velikosti, ki jih je oče spletel preko zime. Nismo se zavedali, da bodo lahko tudi težki.

Iz Brežic smo se odpravili na Svele gore. Pot nas je vodila skozi Bizeljsko, kjer smo lahko opazovali lepo urejene vinograde, in kar dišalo je po bizeljskanu. Kmalu je avtobus ustavil pred Gorskim domom, edino hišo pod Svetimi gorami, kjer smo imeli dogovorjeno tudi kosilo. Gospod župnik nas je opozoril, da precej zamujamo, glede na to, da je bil dogovorjen s tamkajšnjim župnikom za

približno uro. Zato smo kar pohiteli v klanec do cerkve. Čeprav ni bilo daleč, vendar tako hud klanec, da sem kmalu ugotovila, da ga tako na hitro ne bom zmogla, in sem se vrnila. Pridružila sem se prodajalki spominkov. V prijetnem klepetu sem izvedela zanimive stvari iz teh krajev, in vedno bolj jasno mi je bilo, da sem v mladosti vse le kraje že prekolesarila. Prodajalki sem podarila naš prospekt, ki ga je zelo občudovala, kajti tako dobro pripravljene izleta še ni poznala. Hitro mi je minil čas, ko so se vsi vrnili in opazovala sem, kako so z vrvmi spuščali navzdol invalida na voziku. Ganilo me je sočutje in dobrotu ter požrtovalnost teh ljudi.

Kosilo smo imeli kar dve uri pozneje, kot je bilo dogovorjeno, zato je bilo že malo poslano, a je bil bizeljskan tako dober, da je vse popravil, in dobre volje ni manjkalo. Veliko dela smo imeli nekateri z različnimi kantami in steklenicami, saj po taki ceni in tako vino ne moreš kupiti vsak dan.

Zadnja postaja pa je bila v Olimju. Ogledali smo si znamenito cerkev in prostor, v katerem je bila najstarejša lekarna. Tu je sedaj muzej. V župnišču je tudi lekarna, kjer smo lahko kupili razna zdravila iz zelišč. Na gredici pred župniščem smo si ogledali vzorce šlevinih zelišč, ki jih označujejo lične oznake.

Že kar utrujeni smo posedli v avtobus, ko je sonce že skoraj zahajalo. Ker pa smo bili precej razigrani, nam je potovanje proti domu kar hitro minilo in bil je še dan, ko smo tudi trzinčani, ne samo Trzinci bili doma.

Hvala vsem organizatorjem za tako bogato soboto, organizacijo, skrb in potrpljenje. Hvala tudi šoferju, ki nas je potrpežljivo poslušal in nas varno vozil, ter pripeljal nazaj v Trzin. Vsem udeležencem izleta pa lep pozdrav in nasvidenje prihodnjic.

Vouk Amalija

2. TEK V SPOMIN PETRA LEVCA

Mračno in deževno jutro ni obetalo kaj dobrega. Ob takšnem vremenu si vsakdo pravi: "Ne grem nikamor. Ostal bom doma in gledal TV". Pa vendar so ljudje v Trzinu in iz okolice, nekoliko drugačni. Oblačno vreme in nevihte jih ne pripravijo, da bi ostali doma. Oblekli so si športno opremo,

anorake, in vseeno prišli v športni center Trzin pred OS. Nazadnje so vsi zatrjevali, da je še dobro, da ni sonca, saj bi bilo v vročini dosti težje tekmovali. Spominjam se, da je bilo lani zelo malo udeležencev, večinoma prijatelji organizatorjev. Brez težav so se v ravni črti znašli vsi v mojem objektivu. Letos pa je nastal problem. Tekmovalcev je bilo mnogo - od najmlajših pa do starejših. Tek v

Trzinu spet privablja tekmovalce in v vodstvu športnega društva so zatrjevali, da bodo prihodnje leto po vsej verjetnosti spel pripravili tek proti Rašici, kakršne so včasih v Trzinu že pripravljali.

S Tekom v spomin Petra Levca se je pravzaprav začel športno obarvani 30. maj. Sonce je pokukalo izza oblakov in začela se je 2. otroška olimpiada.

REZULTATI TEKA:

ČIGIBANI		STAREJŠI PIONIRJI		ČLANI	
1. Anže Povirk	AK Domžale	1. Domen Jarc	AK Domžale	1. Boštjan Brnot	AK Domžale
2. Jure Štraus	Ljubljana	2. Bernard Jarc	Domžale	2. Marko Povirk	SK Ihan
3. Jure Burger	Trzin	3. Misimi Vulnet	AK Rudar Trbovlje	3. Brane Maluj	Loka

ČIGIBANKE		STAREJŠE PIONIRKE		ČLANICE	
1. Urša Svetnik	AK Domžale	1. Vida Repnik	ŽAK Ljubljana	1. Mojca Lampe	Elektro Ljubljana
2. Sandra Žunič	Prata	2. Diana Kralj	ŽAK Ljubljana	2. Martina Kralj	Trzin
3. Tea Bela - Kočar	Domžale	3.		3. Majda Lazar	Dragornelj

MLAJŠI PIONIRJI		MLADINCI		MLAJŠI VETERANI	
1. Misimi Vulnet	AK Rudar Trbovlje	1. Andrej Debelak	Sr. policijska šola	1. Vladislav Hribar	AK Domžale
2. Blaž Svetic	AK Domžale	2. Domen Jarc	AK Domžale	2. Branko Novak	Sr. policijska šola
3. Aleksander Kovač	AK Trbovlje	3. Gregor Črešnar	Sr. policijska šola	3. Tomaž Jarc	AK Domžale

MLAJŠE PIONIRKE		MLADINKE		STAREJŠI VETERANI	
1. Suzana Mladenovič	AK Domžale	1. Meta Pungercar	AK Domžale	1. Marjan Klemen	SD Stahovica
2. Adela Lučič	AK Trbovlje	2. Urša Svetek	AK Domžale	2. Lojze Rupnik	SD Stahovica
3. Šeherezada Karmujič	AK Rudar Trbovlje	3.		3. Branko Sršen	SD Stahovica

2. OTROŠKA OLIMPIADA ŽABICA TRZIN 98 - ŽUR ZA NAJMLAJŠE

Za vesel zaključek trzinskega praznovanja so ob pomoči drugih trzinskih društev in posameznikov poskrbeli člani ŠD Trzin in vrtača Žabica, ki so pripravili drugo otroško olimpiado. Prireditelj, ki so jo popestrili s celo vrsto spreminjajočih dogajanj, ljudi veselico in srečelovom, je v športnem

nalog in ovir. Otroci so se, med drugim, poskušali v teku na 50 m, skoku v daljino in

centru Trzin, pred osnovno šolo, trajala vse popoldne in pozno v noč.

Prav tako kot lani so se otroci najprej razdelili po skupinah, preoblekli v pisane majčke in nato je vsaka skupina v četlici odkorakala do prvih

v višino, metanju na koš, mali gimnastiki, zbijanju kozarčka z vodnim curkom iz gasilske brizge ... Bilo je zahavno, zmagovalci pa so bili, kot se za olimpiade spodobi, vsi.

Vseskozi jih je spremljal glas priljubljene radijske voditeljice Reze z radia HIT v Domžalah, za glasbo pa je poskrbel DJ.

A to ni bilo vse! Poleg športnih panog, v katerih so se otroci merili, so si najmlajši lahko ogledali še folklorni nastop narodnih noš, modno revijo trgovine Naomi iz Trzina, v živo so si lahko ogledali in poslušali Dominika Kozarica, s kraljo koreografijo Hozentregarji so se predstavili najmlajši člani Kotalkarske drsnalnega kluba iz Domžal, nastopil je tudi karateist

Robi Markič, starejši so se pomerili v vlečenju vrvi, kdor je hotel, je lahko tudi letel z balonom ali pa se zapeljal z majhnimi električnim avtomobilčkom ...

Bilo je res živahno in praktično, vsak je lahko našel zabavo po svojem okusu. Otroci so se navduševali nad skakanjem v ličnih zračnih trampolinih in okušanjem sladkorne pene, starejši pa so radi stopili do šanka in si ogledovali pujska, ki so ga vrleli na ražnju.

Po tekmovanju otrok so svoje moči lahko poskusili tudi starši. Začuda so bili letos starši bolj pogumni kot lani. Očki in

mamicе so se upali pomeriti s svojimi malčki v vlečenju vrvi. Otroci so s skupnimi močmi premagali tako mamicе kol očke. Očki in mamicе so se nato pomerili tudi v teku. Nekateri so še vedno res

hitri. No, nekateri so imeli nekaj več sapa, ampak so jo hitro ujeli, ko so se preselili h klopem, kjer se je že začelja veselica. Veselim pogovorom, plesu in nazdravljanju kar nekaj časa ni bilo konca. Pa naj še kdo reče, da je Trzin mrtev kraj!

MNENJA ZNANIH SLOVENCEV

Otroško olimpiado Žabica Trzin '98 je obiskalo veliko ljudi. Mnogo Trzinčev in tudi veliko okoličanov. Kdo bi si mislil, da je bilo med obiskovalci tudi nekaj znanih (medijskih) osebnosti. Novinarji Odseva srio jih povprašali, kakšno mnenje so si ustvarili o prireditvi.

Silvo Karo
Otroška olimpijada je super ideja in zamisel. Mislim pa, da organizacija ni prav dobra. Drugo leto vseeno zopet pridem.

Nataša Pirc
Tulej imam nečeta in zato sem se ustavila na progi v Kamnik. Tulaj ni je zelo všeč, zelo pridni zapet

naslednje leto.

Tone Peršak
Zelo zanimiva ideja. Vendar bi jaz dodal, da bi lahko tekmovali tudi otroci do 4. razreda osnovne šole.

Reza
Noro je. Zelo sem navdušena. In tudi otroci so zelo veseli, in starši. Vsi se noro zabavamo in uživamo. Vse skupaj je špica, super.

Renata Volkar
Zdi se mi zelo

fino, ker je toliko dejavnosti na kupu. Vreme je šlo prireditivi na roko. Zbralo se je veliko ljudi in vsi, predvsem pa otroci, so lahko zares, zares zadovoljni. Upam, da bo olimpiada postala tradicijska. Vse čestitke organizatorjem.

Dominik Kozarič
Krasna zamisel. Všeč mi je, ker je toliko ljudi, otrok in staršev, in ker se dogaja toliko različnih dejavnosti.

Teksti: Nuša Matan
Foto: Urša Mandeljc

Organizatorji se zahvaljujejo vsem, ki so jim pomagali, da je prireditev tako lepo uspela, še zlasti pa:

KU-KU Domžale, McDonald'su Domžale, OPOJ - snkovom, Mesarstvu Kmetič Trzin, Dr. Oetker, Radlu HIT, Fructal, Coca-coli, Občini Domžale, KS Trzin, gostilni Narobe, Wrigley, ŽITU Ljubljana, Prevozištvu Rihler Trzin, Prevozištvu Korbar Janez. Komenda, buliku Naomi in ostalim sponzorjem.

Posebno zahvalo za pomoč pri organizaciji zaslužijo:

OŠ Trzin, Gasilsko društvo Trzin, Planinsko društvo Onger Trzin. Zahvalo za popostritev programa pa:

Dominik Kozarič, Alenka Strnad - Reza, balonarski klub Barje, državni prvaki v vlečenju vrvi iz Krašnje - Rokovnjači, kotalkarji KDK Domžale, Robi Markič in drugi.

Mladi Trzinci, ki so na prireditvi sodelovali v narodnih nošah pa se zahvaljujejo g. Florjančiču (Smuku), ki jih je s koločijo pripeljal na prizorišče in jih je nato zapeljal tudi po Trzinu. Kot zanimivost naj povemo, da so med vožnjo obiskali tudi dvorišče gostilne Narobe, kjer so jih lamkajšnji goslije navdušeno slikali, lastnica gostišča Maja Breznik pa jih je zvečer povabila celo na okusno večerjo.

**Utrinki z dneva športa in mladosti - 30. maja:
Tek Petra Levca in Otroška olimpiada.**

JE BIL NA DELU ČEBELAR?

Čebela je na Kranjskem že od nekdaj simbol marljivosti. Slovenci so včasih radi gojili te marljive delavke. Poslikane panjske končnice so eden od biserov naše kulture. Zdaj čebelnjaki vse bolj izgubljajo in le še nekaj marljivih posameznikov se ukvarja z zbiralkami medu. Tudi v Trzinu je le še par čebelnjakov. Enega je v travnikih nedaleč od železniške proge že pred leti postavil oče sedanjega lastnika Janeza Praprotnika - Faze. Tamkajšnje čebele ne ogrožajo nikogar, opravljajo pa koristno delo, ne le nabiranje medu, temveč tudi opravljanje sadnega in drugega cvetja. Pred kratkim pa se je čebelnjaka lotil nepridiprav ali celo skupina tatov. Kaže, da so vedeli, kaj hočejo, saj so pokradli ravno najkakovostnejše panje. Očitno so bili ali je bil na delu nepošteni čebelar. Ogorčeni lastnik je krajo prijavil policiji, na panj pa je nabil posrečen plakat s pozivom lopovu. Besedilo s plakata objavljamo:

Zahvala lopovu!

31.V.98. Trzin

Čebelar, ali kdorkoli si! Ali se vprašaš, kje je tvoja morala (VEST) do poštenega obnašanja tvoje imovine. Tako vandalsko dejanje si lahko privoščiš samo oseba, ki tehi zadev nima urejenih.

Zadeva je v postopku pri P.M. Domžale.

Se zabavljam DRUGIČ pa pridji osebno na dom.

P.S. Še 1.000 tolarjev za stroške, da ne bi zastoni hodil na KRAJO.

Zraven je Faza nabil še 1.000 tolarjev.

ŽUPANU UKRADLI KOLO

Ko se je predsednik sveta KS na seji sveta za pripravo referenduma za občino Trzin poštvalno zavzemal za lepši jutri našega kraja, mu je nekdo izpred poslopja KS ukradel kolo. Ne vemo, kaj nepridiprav misli o KS in ideji o samostojni občini, domnevamo pa, da se je želel rekreirati. Rekreacija na kolesu je sicer zdrava, saj narjho prišega tudi okradeni predsednik sveta, ki si je moral, hočeš nočeš, omisliti drugo kolo, vendar je vsaj za čisto vest in prijetno spanje primernejša rekreacija na kolesu, ki si ga sam prislužiš. Tega očitno lopovi ne vedo, saj v zadnjem času v Trzinu prejemamo vse več prijav kraj koles. Trzinci, spravljajte in zaklepajte svoje jeklene prijatelje, zraven pa dobro opazujte! Glede na število kraj v zadnjem času bi moral vsaj kdo kdaj videti lopova ali lopove tudi pri delu. Če bodo poslanci državnega zbora zvedeli za kraje v Trzinu, se lahko nadejamo celodnevne razprave o organiziranem kriminalu. Kriminalci so med nami.

POMEMBNI DOGODKI TUDI NA CERKVENEM PODROČJU

V času od izida prejšnjega Odseva se je tudi na cerkvenem področju v Trzinu zgodila cela vrsta pomembnih dogodkov, ki so po svoje zaznamovali življenje v kraju. O praznovanju Florjanove nedelje in romanju na Svele gore je v tem časopisu nekaj že napisanega, med najpomembnejšimi dogodki pa je vsekakor treba omeniti obred svele birme, saj je sveti zakrament prejelo kar 43 mladih Trzincev, in prvo sveto obhajilo, ki ga je prejelo trideset otrok. O sveti birmi smo poročali že v prejšnji številki Odseva, tokral pa objavljamo nekaj fotografij s te slavnosti, ki je bila v trzinski cerkvi 19. aprila. Obred je vodil beograjski škof Franc Perko, ki se je Trzincem priljubil s toplo neposredno besedo.

Zadnje nedeljo v maju, na binkošti, pa je v trzinski cerkvi prvič prejelo sveto obhajilo oz. sveto rešnje telo - Jezusa, ki jim bo pomagal živeti, trideset trzinskih otrok - prvošolčkov. Sveto obhajilo je eden od sed-

mih zakramentov v krščanskem življenju, ki ga je, kot ostale (sveti krst, sv. birma, sv. poroka, sv. maziljenje, sv. mašniško posvečenje in sv. zakon), postoril Jezus Kristus, da nas posvečujejo. Ena najlepših in znanih pesmic, ki jo prepevajo ob tej priložnosti, se glasi:

Pridi, ljubi Jezus,
pridi mi v srce,
teško te že čakam,
veselim se že.
Da si Bog in Stvarnik,
to priznam vsekakor,
v hostiji te molim,
moje duše žar.
Trdno upam vate, k
er si vir dobrot,
kličem ti hvaležno:
Ljubim te, Gospod.
Obžalujem grehe,
hridko me skele,
vse, kar tebe žali,
zame je gorje.

DAR

V petek, 22. maja, smo si v TPC BREZA v Domžalah ogledali odprte nove trgovine z računalniško opremo in pisarniškimi materialom. Predstavilo se nam je podjetje DAR d.o.o., ki je prisotno na slovenskem tržišču že od leta 1991. In zakaj pravzaprav poročamo o odprtju te trgovine? Zato, ker so se za ta korak odločili mladi Trzinci: Peter Čičerov ter brata Volaj.

Podjetje se ukvarja z uvozom in prodajo izdelkov najbolj znanih svetovnih proizvajalcev računalniške opreme, kot so računalniški sistemi podjetja ABIT, tiskalniki podjetja OKI ter kartotečni sistemi podjetja ROLDEX, poleg tega pa nudijo tudi servis in vzdrževanje računalniške opreme.

Obiščete jih lahko od ponedeljka do petka od 9.00 do 19.00, ob sobotah pa od 8.00 do 12.00 na naslovu Trgovsko poslovni center BREZA, Breznikova 15, 1230 DOMŽALE. Dosegljivi so tudi po telefonu št.: 061 716 634 in GSM 041 730 766.

KRONIKA TRZINA ŽUPNIKA A. KRAGLJA

V trzinškem župnišču hranijo rokopisno kroniko Trzina, ki ju je skrbno zapisal nekdanji trzinški župnik Anjo Kragelj. Kravcke govori predvsem o dejavnosti trzinškega župnišča in vernikov, pritrjuje pa tudi celo vrsto drugih zanimljivih podatkov iz tistega in starejših časov. Predantr župnik je zapisal številne podatke, ki govorijo o življenju in gospodarski medu Trzina nekoč, nekateri dagačev, predvsem pa objekte v Trzinu, predstavil tudi s fotografijami, zato je kronika eden najbogatejših zapisov o trziniski preteklosti. Ob 725. obletnici proročnice omenbe kraja objavljamo nekatero zanimive podatke iz kronike, razumljamo pa celo, da bi v naslednjih številkah našega glasila kot podliskok objavili večino zapisov v kroniki, ker so zapesti prekršani dobesedno, niso lekturirani.

Kraglj Diktator:

Kronika
clubovaje
Trzin
do leta 1868.

V dneih 26. in 27. junija 1937 je trzinška šola proslavila prav slovesno 50. letnico svojega obstoja. Že razpored 50 letne proslave trzinške ljudske šole nam pove, da je bila ta proslava vsestranska, saj se je vršila z vso svojo mogočostjo: in v cerkvi s slovesno dopoldansko in popoldansko službo božjo in v šoli z vsestransko občudovano šolsko razstavo in v Prosvetnem domu s slavnostno akademijo in predslavo "Dimeža", ki je ravno v Trzinu skončal svoja rokovjaška dela, in obhodom po vasi, ki je ostal ohranjen v posrečenem filmu. Poročilo o poteku proslave 50 letnice trzinške ljudske šole so prinesli učiteljski listi v vseh podrobnostih, prav

tako je pa tudi dnevno in tedensko časopisje ni prešlo in je o njenem poteku objavilo poročilo.

Vsestransko pozornost je vzbujala šolska razstava, prirejena v dveh šolskih sobah:

a) razstava šolarskih izdelkov, ročnih del šolaric in tudi šolarjev, med katerimi so bile prav lepa izdelane jaslice.

Ta del razstave je uredilo učiteljsvo trzinške šole. Pa komaj je bila razstava otvorena, že se je morala odeti v žalno dekoracijo vsled nenadne smrti ene izmed njenih prirediteljic, gdč. Kocjančičeve.

b) zgodovinski del razstave, ki ga je oskrbel trzinški dušni pastir Kragelj na podlagi šolskega arhiva, raznih slik in listin katere je naskal in proučil. Poleg raznih slik so se v

tem razstavnem delu vrstile razne tabele, ki so proročale o najraznovrstnejših dogodkih, zadevajoč trzinško šolo v dobi 50 let.

Te tabele je bilo mogoče sestaviti iz izpisov, nabranih iz šolskih kronik (mengeške in trzinške), iz katalogov in iz drugih virov. Da bi se ne poizgubili in da bi lahko morda kdaj še služili v nadaljevanju započetelega dela, naj bodo oti - vsaj nekateri - pozabljenosti s tem, da se v tej cerkveni kroniki zabeležijo.

Do leta 1887 so trzinški otroci hodili v šolo v Mengeš, kjer je bila šola gotovo že pred letom 1680, ko je tam poučeval Mihael Vogrin, ki je bil poročen z Elizabeto, roj. Prešern (hčerjo Gašperja Prashern, rojeno 1. mar. 1664 v Mengšu, z Mihaelom Vogrinom poročena 28. feb. 1683).

Kol vdova je la Elizabeta Vogrin, roj. Prešern, dne 16. nov. 1698 poročila Andreja Jelovšek (Jelloushegk), ki je 42 let mežnaril in učiteljeval v Mengšu in tam umrl 11. maja 1738. Iz tega zakona je bil rojen 4. okt. 1700 sin Francišek, ki je postal znameniti slikar. Ko je Andreju Jelovšku dne 12. maja 1722 umrla žena Elizabeta, se je drugič poročil (14. 9. 1722) z Ano Marijo Arukel, ki je bila doma v župniji Kranj. Učitelju Andreju Jelovšku so nasledovali:

Dronikh Jurij,
Nagel Jožef,
Pelko Wolfgang,
Kral Kristof,
Jurman J.,

Dolenc F. (24. 4. 1838 - 21. 6. 1870), ki je bil poleg organista in mežnarja tudi poštar,

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

... in ...

javoršek Anton (23. 10. 1876 - 1. 3. 1891), kateremu je nasledoval Lovro Lelnar, večletni poznejši okrajni šolski nadzornik kamniškega okraja. Pod Javorškovim šolskim varstvom so se Trzinci glede šole osamosvojili.

Kol podučitelji so na mengeški šoli poučevali Žerak, Keada, Kovšca, Petrič, Fabian, Dukmar, Gregorič in kol zadnji Janc Bernard. Glasom razpisa z dne 13. nov. 1873 je bilo podučiteljsko mesto v Mengšu odpravljeno in namesto tega razpisano

drugo učno mesto, za katerega pa se ni zglasil noben prosilec. Glasomu ponovnega razpisa je bil imenovan Kavčič Pavel (20. 3. 1874 - avg. 1876), znani botanik, ki je iz Mengša odšel v Poslojno.

Nasledovala mu je učiteljica Frančiška Gonse (1. 10. 1876 - 22. 1. 1882), ki je bila od učiteljevanja odstavljena, ker se po preletku preseljenih petih let ni podvrgla učiteljski preizkušnji. Na njeno mesto je došla učiteljica Emilija Gerkmann, ki je v Mengšu službovala do svoje upokojitve.

S 1. novembrom 1884 je postala Mengeška šola trirazrednica in kol tretja učna moč je bil nastavljen učitelj Maroli, ki je januarja 1886 odšel v Blagovico. Nasledoval mu je Henrik Paternost (31. 1. 1886 - 31. 10. 1888).

K tem učiteljem so hodili trzinski otroci v šolo. Da pa niso vsi trzinski otroci šole obiskovali, moremo sklepati iz poročila

nadučitelja Tuma, ki je leta 1874 ugotovil, da je le 8 do 12 staršev od 215 šolobiskajočih otrok zmožnih hranja in pisanja.

Šolski pouk se je prvotno vršil v sobi oz. mežnariji. Leta 1834 je v Mengšu ogenj uničil kaplanjino in mežnarijo. Lasno šolsko poslopje so v Mengšu postavili leta 1835. Že decembra 1882 so se začeli strankarski boji za zidavo novega šolskega poslopja.

Trzinci so videli, da ho njihova občina morala mnogo prispevati k novemu šolskemu posloju in zalo so začeli se potegovati za lasno šolo v Trzinu. Ves mengeški krajni šolski svet je bil 17. jan. 1884 povabljen v Kamnik v zadevi izstopa Krajne občine Trzin iz mengeške šolske občine. Za izšolanje je glasovala večina iz krajnega šolskega sveta, proti izšolanju so glasovali le trije.

Šolsko poslopje v Trzinu so zidali leta 1886. Slovesno je bilo otvorjeno 10. jan. 1887 ob navzočnosti dež. posl. barona Leop. Lichtenberga, kamn. okr. glavarja dr. Karla Russ-a in okr. šol. nadzornika Andr. Žumer-a. Iz meng. šol. občine je bilo izšolanih 74 za šolo godnih oz. 65 šolobiskujočih otrok.

Važna in koristna je bila za Trzin pridobitev železniške postaje in poštnega urada.

Kamniška železnica je stekla 21. nov. 1890. Kol postajonačelniki v Trzinu so službovali:

Kunčič (do 1892),
Šrbine Matevž (do 1894),
Sicherl (do 1923),
Pipan Anton (do 1934),
Golob Jakob.

Trzin je dobil lastni poštni urad s 1. okt. 1899, opravljale so ga:
Sicherl - Koželj Marija (do 1927),

Sicherl Štefanija (do okt. 1936).

K poštnemu uradu Trzin so pridružene vasi: Trzin, Depala vas in deloma Dobeno. Od 1. avg. 1906 do 1920 je v poštnih zadevah spadala pod Trzin tudi vas Luka, ki je imela v tem času tudi lasten poštni nabiralnik. Doktor ni dobil Trzin lastnega poštnega urada je dobival pošto iz Mengša, kjer je bil poštni urad ustanovljen leta 1859.

Še mnogo večje ugodnosti v prometnem oziru je Trzin dobil po uspostavitvi rednega avtobusnega-prometa Ljubljane s Celjem, Kamnikom in Moravčami in Kranjem. Uspostavljen so bile sledeče avtobus. proge: Ljubljana - Celje, Ljubljana - Gornji grad, Ljubljana - Kamnik, Ljubljana - Kranj, Ljubljana - Moravče.

Turizmom oz. izletnikom zelo priljubljena pešpot (markirana) je iz Trzina čez Dobeno in Rašico na Ježico. Svojičas - okoli leta 1860 - je imel Trzin tudi lastno žandarmerijsko postajo. Svoj sedež je imela na hišni št. 109, kjer je še danes vugarno ime "Kasarna". Po približno 10 letih obstanka je bila žandarmerijska postaja ukinjena. Velikega gospodarskega pomena so v Trzinu ustanovljene zadruga: živinorejska zadruga za trzinsko občino je bila ustanovljena po dolgi pripravi dne 26. dec. 1910. Ustanovljena je bila tudi mlekarška zadruga.

Iz kronike prepisala Viki Pečnikar - Oblak

PEACHTREE - računalniški program za majhna in srednje velika podjetja (materialno in blagovno poslovanje, fakturiranje, glavna knjiga s saldokonti, obresti, plače, osnovna sredstva ...).

Program je za WINDOWS okolje. * Leto 2.000 za nas NI problem. * Možna DEMO verzija.

Uporabnikov po svetu je več kot 300.000, pri nas Ekonomska fakulteta, Telekom Slovenije, Diners, Mikro Star ...

Cena zelo konkurenčna (od 145.000 SIT do največ 225.000 SIT + p.d.)

Informacije:

Enorma d.o.o., Trzin, Reboljeva 7, tel./fax: 061/723-271,
e-mail: rado.zupanc@siol.net.

KOKS BELOTTI: ZNANI NEZNANEC

Poslušalci radijskih programov prav gotovo poznajo ime Koks Belotti. Napovedovalci. ko berejo imena ljudi, ki so pripravili kako oddajo, zelo pogosto preberejo njegovo ime. Ga mogoče poznate, saj je iz Trzinja?

Pripeljal se je na motorju. Prijazen, nasmejan in pripravljen sodelovati, nama je sproščeno odgovarjal na zastavljena vprašanja in nama skušal ilustrirati pogled na življenje skozi svoje oko.

Ste radijski režiser ...

Ne.

Kaj pa delate?

Sem vodja produkcije za ekonomske propagande na radiu.

Kakšno je vaše delo?

Delam reklame, pogovarjaš se z ljudmi. Si v sliko s strankami, z marketingom in z ljudmi, ki delajo na radiu (speakerji, lektorji, ...). Takšnih reklam je od pet do deset na dan, kar pomeni, da se jih je v moji karieri že kar nekaj nahralo.

Pa ste bili kdaj nagrajeni za kakšno od reklam?

Ja, bil sem tudi nagrajen, vendar se vseh ne spomnim več. Bil sem nagrajen tudi za celo serijo reklam. Udeležil sem se najrazličnejših simpozijev v Dubrovniku, Sarajevu, Budvi. Nanje imam same lepe spomine. Podoben festival je zdaj v Portorožu in se imenuje Zlati hoben.

Koliko let pa že delate?

Osemindvajset.

Où vsega začetka na radiu?

Ja. Tam sem začel delati honorarno. Videli so, da sem dober in sposoben ter da me delo veseli, pa sem ostal.

Potem to ni vaš poklic?

Ne, to ni moj poklic. Študiral sem geografo. Pa me sploh ne zanima. Le polujem rad.

Kako pa ste sploh prišli na radio?

Imel sem prijatelja, ki je študiral režijo in je začel delati na radiu. Tja me je povabil kot svojega asistenta. Kadar njega ni bilo, sem vskočil jaz, skratka uvedel me je v delo, za kar sem mu hvaležen. Tudi on je še vedno zaposlen na radiu in sicer je izvrsten režiser.

Kako pa to, da delate z ekipo Moped Showa?

Honorarno sem začel kot režiser pri številnih javnih oddajah. S tem sem si nabral veliko prakse, in ko je Tone Fornezzi začel

z oddajo, sem bil jaz eden mlajših, s katerimi je Tone hotel sodelovati. Dobro sem poznal radijsko hišo in delal največ tehničnih stvari. Sodelujemo že dvajset let. Moram reči, da je grozno. To je tlaka, predvsem za Toneta. Vsak teden narediti zalogaj zabavnega teksta in to dvajset let zaporedoma, ni lahko. Verjetno smo samo zato, ker smo se kot ekipa tako dobro ujeli, kljub temu, da smo se družili samo med oddajami in javnimi nastopi, ostali skupaj in še vedno se dobro razumemo. Oddajo popolnoma obdelamo v eni uri in pol in upam si trditi, da tako kvalitetne oddaje, v podobnih pogojih, ni v stanju narediti nihče. Snemamo na dan predvajanja, da lahko Tone uporabi v oddaji tudi jutranje aktualne novice, nekaj pa smo jih posneli tudi v živo. Trenutno smo dogovorjeni, da posnamemo še dve oddaji, potem pa se Moped show zaradi nezaželenosti poslavja od Radia Slovenija. V prejšnjem družbenem sistemu smo bili daleč najbolj poslušana oddaja v Sloveniji in smo smešili partijo, ker drugega ni bilo. Razen nekaj urgenc na vodstvo radia ni bilo nobenih pritožb čez nas, zdaj pa priložbe s strani političnih strank kar dežujejo na uredništvo, primerito se je celo, da nekaterih sobotnih ponovitev oddaje ni bilo. V takšnih razmerah je delo enostavno nemogoče. O umetniški in kreativni svobodi ni niti sledu, seveda pa se zavedamo, da je naša duhovitost in ne zloba ter zlonamernost. Zato smo se odločili, da prenehamo z oddajanjem na Radiu Slovenija. Vem, da se ekipa v takšni ali drugačni sestavi seli na televizijo, vendar pa sem se jaz odločil, da se jim ne bom pridružil.

Zakaj pa ne?

Ker ne poznam televizijskega medija. Obstaja pa tudi možnost, da bomo Moped show

posneli v studiu in ga poslali različnim lokalnim radijskim postajam v predvajanje. V tem primeru bo ekipa verjetno ostala nespremenjena.

Koliko pa vas je v ekipi?

Med deset in trinajst. Od stare ekipe smo pravzaprav samo še Tone, Marla, Simona, jaz in ansambel, ki je že petnajst let nespremenjen. S to zasedbo smo prirejali tudi

bele koncerte, katerih organizator je bil Tone Fornezzi. Na začetku se je denar za pomoč alpskim reprezentancam zbiral z belimi koncerti, ki smo jih organizirali v Ljubljani, Mariboru, Novem mestu, na Primorskem ... Ti koncerti so bili predhodnica Podarim-dobim.

Pa ste z Moped Showom veliko potovali?

Po Sloveniji ogromno.

Kaj pa v tujino?

Ne. Jezik je le velik problem.

Pa k zamejskim slovincem?

V manjši zasedbi da, cela ekipa pa nikoli. Smo pa večkrat potovali z ekipo Spoznavajmo svet in domovino.

Ste režirali tudi kaj drugega?

Ogromno. Vsega se sploh ne spomnim več. Pred leti sem na primer režiral oddajo Spoznajmo svet in domovino, mnogo glasbenih oddaj, kot je Studio 14, glasbeno oddajo Radio klub, ki je polekala v živo iz doma JLA, kamor so prihajale velike svetlove glasbene zvezde in samo malo je manjkalo, pa bi prišel tudi Tom Jones. Delal sem tudi pri oddaji Uganite, zavrite in se pogovorite, sem tudi med začetniki VALA 202 kot režiser. Pa še dosti je bilo tega, vsega se niti ne spomnim več in mi ni niti tako pomembno. To je moje delo, katerega sem rad opravljal, zdaj pa si želim

upokojitve. Ko se enkrat utruđiš in si brez idej, je delo bolj podobno mučenju.

Spominim se dveh oddaj, ki smo jih delali nedavno tega. Ena je bila Obisk pri vas doma z zelo zanimivim konceptom. Zbrane Slovence smo namreč obiskali v njihovem rojstnem kraju, poskrbeli smo za glasbene točke, za vprašanja pa smo poprosili kar poslušalce. Ker je bilo to ponavadi v krajih, kjer se ne dogaja nič lakšnega, so bile vse oddaje odlično obiskane. Pred leti pa je bila znamenita oddaja Obisk v delovnem kolektivu, kjer smo v lovarno pripeljali kar orkester RTV, humoriste in druge goste.

Kakšne izkušnje pa imate s slovensko estrado?

Za mene je bil absolutna zvezda Marjan Kralj. On je trideset let delal oddajo V nedeljo zvečer, katero zdaj dela Janko Ropret, in je bil za svoje delo takoj nagrajen z Viktorjem. Marjan je s svojim prekrasnim glasom v vsakem trenutku našel pravo besedo. Starčje gosse po se jokale, mlajše pa smejale. Za spekerja je predvsem pomembna barva glasu, ostalo se da vse naučiti in nekdo so bili na radiu veliki učitelji, kot sta ga Ana Mlakar in Frane Mihičinski-Ježek. Zdi se mi, da je zelo pomembno poznati lepo slovensko besedo, še posebno zdaj, ko je v razcvetu moderatorstvo oziroma prosto napovedovanje. Drugače pa se mi zdi, da pri nas ni nobenih izstopajočih zvezd.

Ko sem delal pri Slovenski popevki, kjer sem skrbel za to, da je vaja potekala po urniku, da ljudje prihajajo pravočasno na oder, da je garderoba pravočasno pripravljena ... se spominim, da si je Janko Ropret nekdo spsodil moj suknjič, ker njegov še ni bil pripravljen. Pa še veliko podobnih prigod se nam je pripetilo v desetih letih snemanja Slovenske popevke.

Zanimiva zgodba je bila tudi z znamenitim italijanskim pevcem Claudio Villo, majhnim mozičkom s prekrasnim glasom. Bil sem zadolžen, da ga iz hotela odpeljem na vajo in potem nazaj v hotel. Pel je namreč v alternaciji z Majdo Sepe, Sepetovo in Ježkovo, Kolo 509. S seboj je pripeljal še manjšo soprogo in miniaturnega psička. Do koncertnega večera sva se prevažala v mojem Fiatu 500, lakrat pa mi je gospod Villa ponudil svoj avlo, prelep Maserati. Jof, kako so naju gledali pred Tivolijem. Ha, ha, ha. Na radiu je bil direktni prenos Slovenske popevke iz Tivolija, kjer se je odvijala. To je bila resnično enkratna stvar s čudovito glasbo in velikimi imeni.

Kateri pa so vaši priljubljeni slovenski glasbeni izvajalci?

Marijana Deržaj, Majda Sepe, Nino Robič, ki je tudi kolega na radiu, potem pa še

Zoran Predin, Janez Bončina.

Od kod pa ideje?

Iz glave. Med hojo po cesti, gledanjem televizije, poslušanjem tujih oddaj, se mi porodi kakšna zamisel, ki jo potem uporabim in nadgradim v oddajah.

Potemtakem se še ne boste upokojili?

Ne še, ker nimam dovolj delovne dobe. V mladosti sem se preveč zabaval.

Torej se izplača hitro doštudirati?

Ne, jaz mislim, da je bolje zdaj malo potrpeti in v mladosti uživati življenje. Poudarjam, da je to moje mnenje. Najbolje je tako, kot si vsak sam želi. V mladosti sem imel namreč čudovito družbo, s katero smo se kljub drugačnim časom enkratno zabavali. Prošli čas smo si zapolnili z glasbo in športom ter podobnim.

Vaše delo pa je vendarle zelo razgihano ...

Ja, to pa vsekakor. In to je tudi prednost tega dela. Mnogo ljudi z različnimi talenti, nevezanost na delovni čas, čeprav smo včasih polegnilo pozno v noč, sestavljajo moje delo. Velika, vsesplošna bojazan so bile novoletne oddaje, katere je poslušala posebna komisija za cenzuro. Spominim se namreč, da sem po snemanju neke kmečke ohceli, katere prispevek je v ozadju ujel cerkveni zvon, moral na zagovor k generalnemu direktorju. Predvajanje pesmi Lili Marlen je bilo najstrožje prepovedano. Pri tem delu pa je pomembno tudi zaupanje in jaz sem imel vedno same dobre sodelavce.

Ste bili na valu 202 zaposleni?

Ne. Jaz sem zaposlen prav v uredništvu EPP-ja, ostalo pa sem delal samo honorarno. Politika elektronskih medijev je lakšna, da ležijo k zaposlovanju natančnih ljudi, ki poznajo arhive in razmere v hiši.

Ste se kdaj poizkusili tudi s filmom?

Tudi. Bil sem znani statičist. Ha, ha, ha. Nasproti pokopalšča v Ljubljani je bilo veliko filmsko mesto, kjer so snemali mnoge koprodukcije. Pa tudi na televiziji sem statiral in celo malce igral v oddaji slovenske televizije o bontonu. Vedno sem bil zelo vesel, da sem te vrste režiser, ki ga po imenu poznajo, po obrazu pa ne. Zelo sem bil vesel tudi vsake pohvale po končanem snemanju javnih oddaj, ko so ljudje pristopili k meni in me pohvalili.

Pa še veliko režirate?

Ne, zdaj zelo malo. K temu je verjetno pripomoglo tudi

to, da so oddaje na radiu začeli ukinjati. Mislim, da je politika sedanjega vodstva slaba in da si delamo medvedjo uslugo, kajti javne oddaje so za radijo zelo pomembne, predvsem zato, ker so pokrivala lista področja, kamor bolj znani Slovenci le poredko zaidejo. Ko smo šli z oddajo Spoznajmo svet in domovino v Prekmurje, je cela vas pekla. Pripravili so pravo pojedino. Vsako gospodinjstvo je nekaj prispevalo. To je bilo nepisno. Bili smo kot družina.

In to pogrešate?

Tega si pa še želim, ja. Čeprav so se verjetno tudi ljudje v teh krajih spremenili, da tako, kot je bilo nekoč, verjetno ne bo nikoli več.

Kaj pa radio in televizijo veliko spremljate?

Ja, kar veliko. Spremljam lekoče dogodke po svetu in doma, premalo pa berem.

Kateri pa so vaši hobiji?

Režujem križanke, kartam, igram šah in tenis.

Koliko let že živite v Trzinu?

V Trzinu sem pa dvaindvajset let. Moj sin je bil prvi novorojenček v novem Trzinu, h kateremu je prišla patronažna sestra. Vse ceste so bile še neasfaltirane.

Pa vam je včasih tukaj?

Sem se že navadil, ja. Od začetka me je motila oddaljenost od Ljubljane. Malo sem jazen na promet, vendar pa je vlak super nadomestilo. Bojim se le, kam ga bodo zdaj, ob gradnji ceste, prestavili.

Drugače ste Ljubljančan?

Ja.

Kakšni pa so vaši načrti za prihodnost?

Predvsem uživati življenje in skrbeti za vnučke.

Mojca Senica

VESTIČKE IZ POD ŽAROMETOV

Ne spominjam se, drage dame in gospodje, da bi vam kdaj omenil, kako sino se KUDovci spoprijeli z radijskim medijem. Bila je precej zabavna zadeva. Za nas nova. Bil je izziv, ki se mu ni dalo upreti. Bila je igra, radijska igra. Naslov: Odcepitev Trzina od Slovenije.

Se še spomnite, tovariši? Odigrali smo jo na radiu HIT (pravzaprav, da ne bo pomote, na študentskem radiu – radio ŠODR). Čas trajanja: od devete do enajste ure ponoči, torej tri ure. In nekje na polovici igre smo vzpostavili s poslušalci nekakšno telefonsko kontaktno oddajo. Spraševali smo jih, po kakšni poti naj zaključimo lo revolucijo. Mirno, s pogovori, ali naj gremo v totalni boj. Čeprav smo jih opozarjali, da bo bitka krvava, so se poslušalci odločili za brezkompromisni boj. Od Trzina je na koncu ostala le še zakrsljiva v cerkvi in kudovska severna stena. No, to je bila seveda le igra. Sedaj gre zares.

Drage dame in gospodje, v tem mesecu se bomo odločali, ali smo ali nismo Trzinci zrela za samostojno občinsko upravo. Za tak podvig moramo biti optimistični vsi, to je dejstvo. In če ste že po naravi velik dvomiljavec, se sedite v nedeljo popoldan v avto, povabite s seboj še svojo boljšo polovico, brez mularije, kajti njim se tako ali tako zdi vse brez veze, in si v miru ogledite Moravče, Mengeš in Lukovico. Kajpada, drage dame in gospodje, mesteca se kar lepo razvijajo? Ni kaj! No, sedaj pa na hitro nazaj k naši preljubi kulturi. Drugače me bodo še proglasili za političnega agitatorja. In to, da bi se zgodilo meni, ki mi politiki nikdar niso bili najboljši pri srcu. In obratno, tudi jaz njim ne. Ha, ha! Zanimivo! Kakorkoli že, vedno je odločitev samo vaša in od nikogar drugega. Povem pa vam, in to polihem, ampak prosim vas,

ne povejte to nikomur, naj bo to vaša skrivnost.

Ni lepšega kol malo pokukati k sosedom. To smo storili mi in jo ucvrli na drugo stran naših ljubih sončnih Alp in se ustavili v mestecu po imenu Oberzeilingu, kjer so nas, ne boste verjeli, zelo lepo sprejeli in nameslili v prijeten penzion in se sploh obnašali do nas kot s čisto pravimi gosti. In kaj se je pravzaprav kaj takega dogajalo v kraju z imenom Oberzeiling, da je bil zanimiv tudi za nas? Festival! Drage dame in gospodje, festival. In to mednarodni. In to gledališki. Avstrijci so poleg nas povabili (seveda), ki smo bili edini iz Slovenije, še gledališke skupine iz Švice, Nemčije in Rusije. Shakespearijado smo odigrali pred parstoglavo publiko v nedeljskem dopoldnevu v glavnem trgu mesta. Zanalášč vam ne povem, da so bili tudi tu s predstavo sila zadovoljni. Reprezentirali državo na takem festivalu kot je bil FOCUS 98, je zelo odgovorno, vendar na žalost mislim, da se tega zavedamo samo mi, igralci, in nato dolgo dolgo časa nihče več. Čez en mesec vas zapuščamo, vendar na žalost samo za nekaj dni in remo na obisk. Tokrat k naši drugi sosedu. Na golaž. Torej, drage dame in gospodje, na Madžarsko vendar. Tudi tam se bo odvijal mednarodni gledališki festival. In to gledališki festival uličnih (cestnih) teatrov. Na pol bomo odšli z dvema kombijema in izkoristili tudi to možnost, da si spntoma za kaj pošten dan in pol ogledamo Budimpešto, ki je zagotovo eno najlepših mest v tem delu Evrope.

Ah, ah! Kriza v spominu. Skoraj bi vam pozabil povedati najvažnejše. Takoj, ko smo se vrnili iz Avstrije, že smo "pokali kuže" in jo odsopihali v Slovenj Gradec. To je bilo že naše tretje snidenje na vrhu. Da, drage dame in gospodje, tretjič. Tretjič smo bili prisotni gledališčniki KUD Franc Kotar Trzin na republiškem ali na državnem (kakor-

kol že vzamete) srečanju gledaliških skupin iz vse Slovenije. Republiški selektor si je ogledal več kot peldeset gledaliških predstav po vsej Sloveniji in nato izbral devet najbolj zanimivih in ena izmed njih je bila tudi naša Shakespearijada. Predstava je bila odzivna, drugačna, in kot se je govorilo po kuloarjih, ena boljših (da ne boste rekli, da se hvalim) ha, ha, to pa ne, povem vam samo dejstva.

No, pred nekaj dnevi ste nas lahko prav iz Slovenj Gradca gledali v eni izmed oddaj na

nacionalni TV. Na hitro vam reportiram še to, da predstava (nova), ki jo delamo, napreduje zelo dobro in vse kaže, da jo bomo premierno odigrali na mariborskem Lentu.

Vam, drage dame in gospodje, pa tokrat polagam na srce: izogibajte se zborom krajanov, pod nobenim pogojem si ne ogledujte kakršnihkoli kulturnih dogodkov, ampak, zaboga vendar, nikar ne zamudite Esmeralde. Imejte se lepo, čez polteje se držite bolj v senci (letos je moderna intelektualna belina ne braun boja) in tudi očke naj se preveč ne potaplajo v telesih mladih deklet.

Drage dame, pazite na svoje možičke, še bo vroče.

Lep gledališki pozdrav!

Jože Štih

V VRTCU NE LENARIMO

V aprilu smo v skupini pikapolonic (otroci stari od 5 do 6 let) pripravili nastop za dedke in babice. Otroci so zapeli kar nekaj pesmic, tudi narodnih, in se spremljali na malih instrumentih. Zamenjali smo tudi vloge poslušalcev in nastopajočih. Povabili smo dedke in babice, da nam zapojejo. Otroci so jim z veseljimi prisluhli, jih nagradili z navdušenim aplavzom in obdarili z izdelki, ki so jih sami izdelali. Zadovoljne dedke in babice smo tudi pogostili.

Nastop vnučkinj in vnučkov se je, sodeč po zadovoljnih obrazih, dedkom in babicam zagolovo globoko vtisnil v srca. Za trenutek pa so se tudi sami vrnili v otroštvo.

Naši polžki - skupina otrok, starih od treh do štirih let, pa so se na vabilo Alanove imenice z avtobusom odpeljali na obisk Pediatrice klinike v Ljubljani. Otrokom so ob obisku podarili račke, ki so jih sami

izdelali v vrtcu.

Mali šolarji in pikapolonice (skupina otrok od 5 do 6 let) pa smo se z vlakom odpeljali na izlet v Kamnik. Sprehodili smo se po starem delu Kamnika, ogledali smo si Mali grad, obiskali Malenškovo galerijo in staro urarno, kjer nam je prijazna gospa Marja pokazala več vrst novih in starih ur, ki so si jih otroci z zanimanjem ogledali.

V mesecu maju smo obiskali Ljubljanski grad, se povzpeli na stolp in občudovali sto-

pnice, na katerih so imeli razstavljene predmete domače obrti. Peš smo se z gradu odpeljali v Šentjakobsko gledališče, kjer smo si ogledali lutkovno igrico Svetlane Makarovič Sapramiška.

Ker se tudi malim šolarjem bliža konec šolskega leta, veliko pozornosti posvečamo vzgoji v prometu. Izvedli smo prometni kviz, na obisk pa smo povabili tudi policaja. Z otroki se je pogovarjal o obnašanju v prometu, jih opozoril na nevarnosti in jim razkazal policijski avto.

Naši mladi pesalci so nastopili na proslavi ob 725-letnici prve omenbe Trzina. Zapeleli so dva plesa: Pol okoli sveta in Murenčki. Med plesom so jih gledalci vzpodbujali z aplavzom. Z risbicami smo sodelovali na razstavi v KUD-u.

Petra Mušič

DAN ODPRTIH VRAT NA OŠ TRZIN

Kot že nekaj let zapored, smo tudi letos na šoli pripravili Dan odprtih vrat. To pomeni, da na široko odpremo vrata vsem, ki jih delo in življenje na šoli zanima. Ogledajo si lahko ustvarjalnost otrok in učiteljev.

V Trzinu šola in kraj kar zgledno sodelujeta. To se je potrdilo tudi tega dne. Zgodovinska obletnica kraja je res častiljivega pomena. Posredovanje znanja trzinjskim otrokom v hramu učenosti pa tudi že ima svojo zgodovino.

Za to smo letos oblikovali glavni naslov: Sledi naših dni, in se vključili v praznovanje 725. obletnice prve omenbe kraja.

Učenci in učitelji višje stopnje so to snov obdelali z zgodovinskega, geografskega, likovnega in leposlovnega področja. Seveda so mladi računalničarji vsebine dejavnosti tega dne posredovali na Internet, torej smo segli celo v Evropo.

Na razredni stopnji smo se poskušali čim bolj približati razvojni stopnji učencev. Oblikovali smo podnaslov: Sedanjost izhaja iz preteklosti in v prihodnost gre. Učenci prvega razreda so razis-

kovali svojo ožjo družino. V drugem razredu so izdelali družinsko deblo, v tretjem so obdelali svoje desetletje in v četrtem razredu so natančno proučili naše stoletje. Izražali smo se s pisno besedo, likovnimi izdelki, časovnim trakom, fotografijami. Gradivo za razstavo smo pripravljali vsaj štirinajst dni. Ob zaključku smo oblikovali razstavo izdelkov naših spoznanj in ugotovitev.

Večina učencev je delala z veseljem in zanimanjem, saj so pri delu odkrivali svoje korenine in spoznavali lastno povezanost s časom, ki je bil, je in bo.

Pozoren obiskovalec, ki je sledil navodilom in pozorno pregledal in prebral vse prikazano v učilnicah razredne stopnje, je razumel rdečo nit našega dela in razstave.

Da bi učenci že z večjim veseljem delali, smo učiteljice delo vodile tako, da smo kdaj pa kdaj prilegnile tudi starše. Nekateri izdelki so bili vzorno izdelani, drugi le uspešno. Ker

pa je v življenju vedno tako, smo izdelke vseh učencev razstavile. Tako smo bili zadovoljni vsi: otroci, učiteljice in starši.

Z lično izdelano zgibanko smo povabili na ogled prav vse, ki nas opazijo s tega ali onega razloga. Rezultate je posameznik zapisoval na zbirni list in jih po opravljenem delu lahko primerjal z rezultati drugih (staršev, otrok, sošolcev, ...)

Hkrati so se v okolici šole dogajale različne dejavnosti. Vse skupaj se je zaključilo zvečer na slovesni akademiji v kulturnem domu, kjer so v kulturnem programu sodelovali tudi naši učenci.

Da je šola stebel kraja, se je potrdilo tudi tega dne v Trzinu. Zato nasvidenje prihodnje leto.

Božena Opara

TEKMOVANJE UČENCEV 8. RAZREDA V ZNANJU ANGLEŠKEGA JEZIKA

Letos je bilo v tekmovanju vključenih 6489 učencev. Pravilnik tekmovanja določa, da učenci lahko osvojijo bronasto, srebrno in zlato priznanje v treh kategorijah: redni pouk tujega jezika, fakultativni pouk in izven konkurence.

Bronasta priznanja državnega tekmovanja je letos prejelo 1306 učencev, 315 tekmovalcev je osvojilo srebrna priznanja, 128 najboljših pa je osvojilo zlata priznanja.

Srebrna priznanja so dobili učenci, ki so dosegli na državnem

tekmovanju od 81 do 90 točk, zlato priznanje pa učenci z 91 - 100 točkami. Letos prvič prejemniki zlatega priznanja lahko uveljavljajo 5 dodatnih točk pri vpisu v srednje šole.

Državno tekmovanje je bilo v skladu s pravilnikom organizirano po študijskih skupinah. 21. aprila je potekalo državno tekmovanje za študijsko skupino Domžale-Mengeš-Kamnik na OŠ Trzin. Tekmovalo je 28 učencev v kategoriji redni pouk. Dva učenca sta osvojila zlato priznanje, 17 učencev pa srebrno. Rezultati državnega tekmovanja so sledeči:

ZLATO PRIZNANJE STA OSVOJILA:

		mentor-ica:	
3. mesto	Tomaž BEVK	OŠ Trzin	97 točk
		Stanka Jaklič	
6. mesto	Špela KOVAČIČ	OŠ Marije Vere Kamnik	94 točk
		Vesna Maligoj	

SREBRNO PRIZNANJE SO OSVOJILI:

10. mesto	Manca NECIMER	OŠ Domžale	90 točk	Janez Markoli
11. mesto	Hana KOŠIR	OŠ Mengeš	89 točk	Marija Livakovič
12. mesto	Karin JELNIKAR	OŠ Trzin	88 točk	Stanka Jaklič
	Maja ŽIVANOVIČ	OŠ Vencija Perka Domžale	88 točk	Slavica Berghaus
13. mesto	Špela CAPUDER	OŠ Jurij Vega Moravče	87 točk	Vlasta Vajda
14. mesto	Lea GUBANC	OS Mengeš	86 točk	Marija Livakovič
	Renata HORVAT	OŠ Mengeš	86 točk	Marija Livakovič
	Žiga PETAČ	OS Toma Brejca Kamnik	86 točk	Breda Povše
15. mesto	Evelina STEFANOVIČ-ER-EN	OŠ Marije Vere Kamnik	85 točk	Draga Romšak
	Lea STREHAR	OŠ Vencija Perka Domžale	85 točk	Slavica Berghaus
	Janez ŠTUPAR	OŠ Šmarčno v Tuhinju	85 točk	Zdenka Wicher
16. mesto	Matjaž GREGORIC	OS Domžale	84 točk	Vika Merčun
17. mesto	Bojan PUSCHNER	OŠ Frana Albrehta Kamnik	83 točk	Mirta Vrhovnik
18. mesto	Grega FAJDIGA	Zavod za usp. inv. mladine Kamnik	82 točk	Ana Fidler
	Nina HORVAT-RUSJAKOV	OS Domžale	82 točk	Vika Merčun
19. mesto	Maruška MALOVRH	OŠ Preserje pri Radomljah	81 točk	Zdenka Megjic
	Ana MOCNIK	OŠ Preserje pri Radomljah	81 točk	Zdenka Megjic

Vsem učencem, ki so se izkazali na državnem tekmovanju, iskrene čestitke. Čestitke veljajo tudi mentorjem, ki so s svojim zavzetim in intenzivnim delom vodili svoje učence na poti k uspehu. Vsa omenjena priznanja so podelili na zaključnih prireditvah - vajah za učence 8. razredov na posameznih šolah.

Zavod Republike Slovenije je 29. maja 1998 pripravil v Lutkovnem gledališču v Ljubljani slovesni sprejem in slavnostno podelitev zlatih priznanj učencem, ki so se uvrstili na prva tri mesta na državnem

tekmovanju, njihovim mentorjem in ravnateljem. Te svečane prireditve so se iz občine Domžale udeležili dobitnik zlatega priznanja, učenec TOMAŽ BEVK, OŠ Trzin, njegova mentorica STANKA JAKLIČ in gospod ravnatelj FRANC BREČKO.

V slavnostnem nagovoru je direktor Zavoda Republike Slovenije za šolstvo Ivan Lorencič poudaril, da je cilj tekmovanja spodbujanje učencev k poglobljenemu učenju tujih jezikov ter odkrivanje bolj nadarjenih za to področje. Tekmovanje tako predstavlja dodatno motivacijo, obenem pa tudi priložnost za primer-

javo znanja med posameznimi učenci osnovnih šol pred vstopom v srednjo šolo.

Sprejem je popestrila skupina English Student Theatre z II. gimnazije Maribor z odlomki iz muzikla "It's showtime". Dobitniki priznanj so dobili bogate knjižne nagrade, zmagovalki na državnem tekmovanju pa bo Britanski svet omogočil udeležbo na poletnem tečaju v Veliki Britaniji.

Stanka Jaklič
predsednica državne tekmovalne komisije

**TOMAŽ
BEVK
OŠ Trzin**

Osvojil:

3. mesto na državnem tekmovanju iz angleškega jezika.

2. mesto na državnem tekmovanju iz znanja računalništva - programiranje.

srebrno priznanje iz slovenskega jezika in kemije ter bronasto priznanje iz matematike.

MEDNARODNA KONFERENCA ANGLISTOV V MANCHESTRU

32. letna konferenca IATEFL (International Association of Teachers as a Foreign Language) je letos od 14. do 18. potekala v Manchestru na Univerzi Umist. Tega pomembnega dogodka se je udeležilo preko 1.500 delegatov iz 75-držav. Združenje IATEFL si prizadeva pospešiti in izboljšati pouk angleščine in vključiti vse učitelje angleščine v mednarodno sodelovanje tako na teoretični kot praktični ravni. Združenje trenutno šteje preko 11.400 članov v vseh kontinentov sveta, kar potrjuje, da je zanimanje za takšne oblike seznanjanja z dosežki na področju poučevanja angleškega jezika izredno veliko.

Iz Slovenije se je konference udeležilo 7 anglistk. Britanski svet je v sodelovanju z Zavodom za šolstvo dodelil štipendije za udeležbo na konferenci štirim vodjem študijskih skupin, in sicer Mileni Forštnar, Gimnazija Ravne, Ireni Bilc - Slivar, Gimnazija Šentvid, Ljubljana, Marjani Finžgar, Srednja tekstilna šola, Kranj in Stanki Jaklič, OŠ Trzin. V štirih dneh je potekalo več kot 350 akademskih zasedanj, predavanj, raz-

govorov, delavnic, odprtih forumov, pogovorov, posvetovanj, posebnih interesnih skupin, kjer smo si udeleženci v prijaznem in sproščenem vzdušju izmenjali raznolike izkušnje, ideje, metode ter sodobne pristope pri poučevanju angleškega jezika.

V času konference so razstavljale znane angleške založbe: CUP, CUP, Heinemann, ELT in mnoge druge. Udeleženci smo si lahko ogledali in se seznanili z najnovejšimi učbeniki, slovnici, slovarji, didaktičnimi pripomočki, multimedijskimi izdelki, avdio in video kaselami, izobraževalnimi igrami in.

Moje osebno interesno področje kot osnovnošolske učiteljice na konferenci je bilo zgodnje učenje angleščine (Early Young Learners), multimedijška središča za samostojno učenje ter uporaba računalnika, interneta in spletnih strani (WWW) pri pouku angleščine (Computer Assisted Language Learning). Na področju zgodnjega učenja angleščine je, globalno gledano, opazen svetovno splošni trend zniževanja starostne meje pričetka učenja angleščine na 5. oz. 6. leto starosti. Univerza Cambridge izvaja projekt zgodnjega

učenja angleščine po vsem svetu od leta 1993 in rezultati so več kot vzpodbudni.

Glade uporabe računalnika pri pouku angleškega jezika pa mi je ostala v spominu izjava Roya Clifforda, ki veliko pove: "Računalniška tehnologija ne bo zamenjala učiteljev, toda učitelji, ki uporabljajo to tehnologijo, bodo verjetno nadomestili tiste, ki je ne."

Kljub napornim dnevom, saj so predavanja in delavnice trajale od 9. ure zjutraj do 7. zvečer, sem se vrnila s konference polna energije, elana, novih idej, izkušenj ter praktično uporabnih novosti, ki jih bom posredovala kolegicam v študijski skupini in, kar je najbolj pomembno, svojim učencem v razredu.

Naslednje leto bo 33. mednarodna letna konferenca IATEFL v Edinburgu na Škotskem. Rada bi se zahvalila Britanskemu svetu za dodeljeno kolegičam v študijski skupini in, kar je najbolj pomembno, svojim učencem v razredu.

Stanka Jaklič OŠ Trzin,
vodja ŠS anglistov Domžale-Mengeš-Kamnik

FIZIO CENTER TRZIN

Nova manualna medicina - za zdravo hrbtenico
BREZ KEMIJE IN NOŽA

Razvojne težave in bolečine pri mladih
športnikih lahko preprečimo!

Vsi starši želijo, da bi bili njihovi otroci močni in zdravi, zato se mnogi odločijo za vpis v kakšnega od športnih klubov, kjer se začne zahtevna vadba. Veliko otrok na začetku dosega dobre rezultate, saj jih je z intenzivnim treningom na začetku lažje doseči. Čez nekaj let pa mladi športnik ne kaže več enakega napredovanja, njegovi dosežki se ustavijo in ostajajo na enaki ravni.

To lahko pojasnimo z medicinskega stališča. Dvakrat v življenju (približno med 5. in 7. letom ter med 12. in 15. letom) otrok intenzivno raste. V tem času rast mišic zaostaja za rastjo kostnega tkiva. To je tudi prvi vzrok pojavnosti skolioze. Skoliozo vedno spremlja totalen disbalans (neuravnoveženost) mišic. Ena skupina preide v hipertonus (napete), druga v hipotonus (sproščene). Tako prihaja do tega, da pri intenzivnem treningu mišice v hipertonusu hitreje napredujejo in se krepijo, liste, ki so v stanju hipotonusa, pa se avtomatsko sproščajo. Zato v določeni starosti, celo kadar izraziti znaki skolioze niso opazni, tako stanje privede do totalnega mišičnega disbalansa, ko se ena skupina mišic ne more še bolj sproščati, druga skupina pa se ne more več krepi. Posledica tega je nezmožnost doseganja odličnih športnih rezultatov. Ko tak športnik počasi preneha s treningi, pa se pojavijo problemi ne le v

kostno-mišičnem sistemu, temveč tudi v centralnem živčnem sistemu in notranjih organih.

Staršem že takoj na začetku priporočamo pregled pri zdravniku specialista, ki ne obravnava samo posameznih delov telesa, temveč diagnosticira in izvaja korekcijo celotnega organizma: od sistema mišic in veznega tkiva, sklepov, medeničnih kosti, hrbtenice, rebra do lobanjskih kosti.

V FTC pričramo za brezplačne preglede otrok skupaj s starši, kjer boste lahko dobili nasvete in priporočila.

Pregled bo opravil Vladimir Borisov, dr. med., spec. manualne medicine, ki pri diagnostiki in zdravljenju uporablja mišično-energetsko tehniko, miofascialno relaksacijo in kranio sakralno terapijo, kar pomeni najvišjo raven specializacije zdravnika manualnega terapevta.

KEROS d.o.o. Hrastovec 10, IOC Trzin

☎: 061/162 18 37

PREDSTAVITEV PREDSEDNIKA SD TRZIN g. FRANCA BREČKA

Naprej nekaj iz življenjepisa g. Brečka: Rodil se je v Panečah, v mali vasi pri Jurkloštru na Kozjanskem. Očeta ni nikoli videl, saj je le-ta padel kot partizan v bitki v Jelenovem žlebu. Kljub temu, da je bil prikrajšan za očetovsko ljubezen, se rad spominja svoje mladosti, ki je bila lepa predvsem po zaslugi skrbne matere, pa tudi njegove zgodnje vključitve v strelsko dejavnost. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Storah, je uspešno zaključil gimnazijo v Celju in nato nadaljeval študij fizike in matematike na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Njegova prva zaposlitev je bila na OŠ Mirana Jarca v Ljubljani, kjer je poučeval in že kot mlad učitelj opravljal mentorstvo več generacijam bodočih učiteljev fizike. Leta 1978 je bil imenovan za ravnatelja omenjene šole, ob dograditvi trzinske šole pa je postal njen prvi ravnatelj. To delo opravlja še sedaj. Za svoje dolgoletno pedagoško, družbeno-politično delo in delo na področju športa ga je predsedstvo takratne Jugoslavije odlikovalo z Redom zaslug za narod s srebrnim vencem.

Svoje pedagoško znanje je znal spretno povezati s športnim, saj je kot strelski trener kar 30 let uspešno vzgajal bodoče strelce in strelke. Največ odličnih strelcev je vzgojil prav v SD Trzin, med katerimi velja omeniti predvsem Ireno in Andrejo, hčerki odličnega trzinskega strelca Andreja Pernela, pa Mojco in Božo Habjana, Urbana Gradišarja, v prometni nesreči tragično preminulega Borisa Paternosta, Damijana Klopčiča, ki je že uspešno prevzel naloge prvega trenerja v strelskem društvu, ter številne druge strelce in strelke, ki pa

so, žal, deloma ali popolnoma prenehali s tekmovalnim udeleževanjem. Trenutno vodi strelsko društvo kot njen predsednik, trenersko delo pa je zaupal mlajšim kolegom in kolegicam.

Kako se je pričela njegova strelska pot?

Za strelski šport so ga navdušili prijatelji. Spominja se prvih treningov, ki so potekali kar med stroji v enem od obratov Šlorske železarnice, seveda potem, ko so delavci končali z delom. Strelšiče je bilo potrebno za vsak trening znova postaviti, imelo pa je le dve strelski mesti. Že kot četrtošolec je pri enajstih letih na njegovem prvem republiškem prvenstvu osvojil čisto meslo z zračno puško in drugo mesto z malokalibrsko puško. Že naslednje leto pa je postal pri dvanajstih letih republiški prvak v obeh strelskih disciplinah. Uspehi so se nato vrstili tako v pionirski konkurenci (do 15. leta starosti), kot kasneje v mladinski konkurenci (do 20. leta starosti), kjer je bil večkratni republiški prvak in član republiške reprezentance. Žal mu, kot sam pravi, državnega naslova ni uspelo nikoli osvojiti, zato pa se je v pionirski in mladinski konkurenci prebil do drugega mesta. V članski konkurenci pa do četrtega mesta, kar je bil velik uspeh v precej hujši konkurenci, kot tekmujejo strelci danes, ko je Slovenija osamosvojena. Četrto mesto je osvojil v streljanju z vojaško puško in to z republiškim rekordom. Preveč je bilo tekmovalnih uspehov tako v konkurenci posameznikov, kot v ekipni konkurenci, da bi vse naštevali. Bolj kot svojih uspehov se je veselil uspehov svojih varovancev, s katerimi je osvajal številne republiške, pa tudi državne naslove. Značilnost oziroma prednost strelskega športa pred mnogimi drugimi športi je v tem, da se je mogoče z njim tekmovalno ukvarjati do pozne

starosti, če ti le vid to omogoča, kajti strelske kategorije se začno pri pionirskih in pionirskih in končajo pri veteranih oz. veterankah. Prav v kategoriji veterinov nadaljuje svojo strelsko pot g. Brečko in to navdve uspešno, občasno pa tudi v kategoriji članov, kjer dosega še vedno visoke vrstnice predvsem v streljanju z vojaško puško.

Leto 1953 štejejo trzinski strelci kot začetek organizirane strelske dejavnosti v okviru Strelske zveze Slovenije. To pa pomeni, da prav letošnje leto praznujejo trzinski strelci 45 let obstoja društva. Njihova želja je, da bi se v strelske vrste vključilo veliko mladih obeh spolov, ki bi želeli tekmovalno gojiti la šport ali se v njem le preizkusiti. Do uspehov pa je mogoče priti le z vztrajnostjo, samodisciplino in ob izpolnjevanju šolskih ter domačih obveznosti.

Oh koncu mi je g. Brečko zaupal še to, da je po njegovem mnenju strelski šport, v primerjavi z nekaterimi drugimi športi, pri Športni zvezi Domžale močno podcenjen, kar se kaže v skromni finančni podpori, ki ne zadošča niti za pokrivanje tekmovalnih stroškov, kaj šele za nakup opreme, ki predstavlja glavni strošek društva. Zato se strelci javno zahvaljujejo podjetju BIRING in njegovemu direktorju za izdatno enkratno pomoč ob opremljanju prve ekipe z novimi najsodobnejšimi zračnimi pištolami. Strelci upajo, da bo temu zgledu sledilo še kakšno uspešno trzinsko podjetje in se odločilo finančno podpreti strelsko dejavnost.

NISSAN PATROL ZA POTREBE EKOLOŠKE PATRULJE

Ob mednarodnem dnevu zemlje, 22. aprila, je lastnik avtomobilskega salona in servisa Pižem iz Male Luke za eno leto predal predstavnikom Slovenskega ekološkega gibanja terensko vozilo Nissan Patrol. SEG - največja slovenska nevladna in nepolitična okoljevarstvena organizacija ima namreč organizirano tudi ekološko patroljo, ki skupaj s Turistično zvezo Slovenije in nekaterimi mediji rešuje ekološko problematiko na terenu, na katero običajno opozarjajo prizadeti oz. ekološko osveščeni posamezniki.

Z darilom podjetja Pižem, ki je tudi eden od sponzorjev našega časopisa, bo delovanje SEG-a učinkovitejše, SEG pa poziva tudi Trzinčane, naj jim sporočijo morebitno ekološko problematiko svojega okolja (SEG - Ekološka patrolja, Ljubljana, Mesni trg 13, tel.: 126 33 06, fax 210 374). Podjetje Pižem prodaja in servisira predvsem vozila Nissan in Daewoo. Pri njih pa lahko na enem mestu opravite vse, od nakupa, servisa, do zavarovanja vozila. Vsa vozila lahko pred nakupom testirate.

Podjetnik Karlo Pižem (v splošni) zračno hišico terenskega vozila Nissan Patrol glavnemu tehniku SEG-a Karlu Ljubiču, desno stoji predsednica SEG-a dr. Eviča Leskovšek.

KRATKE NOVICE IZ STRELSKE DRUŽINE TRZIN

Trzinski strelci smo 25. aprila zaključili boje z zračnim orožjem v sezoni 1997/98. Doseženi rezultati so v povprečju mnogo boljši kot v prejšnji sezoni. Predvsem razveseljiv je vzpon pionirjev in mladincev, ki so z izjemo nekaterih vadili 2-3 krat tedensko. Ob rednih treningih je bilo tako strelišče polno zasedeno vse dni v tednu. Le ob nenapovedani odsotnosti kakšnega strelca, je bilo moč dodalno trenirati. Tako je denimo v obdobju 01.10.1997 do

04.04.1998 najuspešnejši strellec v članski ekipi Jernej Adlešič opravil 68 treningov in se udeležil 27 tekmovalj (v obdobju 180 dni).

Le s takšnim delom nas spoštujejo vsa društva v Sloveniji, saj smo eno redkih društev, ki gojimo vse discipline od pionirjev do veteranov s puško in pištolo. Tako v občinskem merilu v bistvu nimamo konkurence, na regijskem prvenstvu pa se uvrščamo zelo visoko. Naj omenimo nekaj rezultatov.

Regijsko prvenstvo	Državno prvenstvo	Državno veteransko prv.
ekipno: - 2.mesto člani puška - 2.mesto mladinci puška - 1. in 5. mesto pionirji	ekipno: - 4.mesto pionirji (DŠ Trzin) - 7.mesto pionirji (SD Trzin) nezaradno	ekipno
posamezno: - 1.mesto Tina Kolenc (pionirji) - 1.mesto Sanel Hadžić (mladinci) - 1.mesto Irena Perne (članica) - 2.mesto Andreja Perne (članica) - 3.mesto Jernej Adlešič (član)	posamezno: - 6.mesto Irena Perne (članica) - 13.mesto Mojca Haljani (mladinka) - 14.mesto Andreja Perne (članica) - 20.mesto Jernej Adlešič (član)	posamezno

Tudi državne lige smo zaključili zelo dobro, saj je strelcem s pištolo le za las ušlo napredovanje v 1.ligo, strelci s puško pa so v 2.ligi zasedli 4.mesto (8 zmag in 3 poraze), v 3.ligi pa smo zasedli 9.mesto. Vedeti pa je potrebno da 3.ligo jemljemo predvsem kot trening tekmovalja, saj v ekipi sodeluje kar sedem strelcev, v ekipi pa nastopajo le trije. Predvsem mladinci pa so v 3.ligi pokazali izreden napredek, saj so svoje rezultate izboljšali za 30 krogov. Zato smo s sezono zelo zadovoljni. Zelo smo zadovoljni z nastopi Irene Perne, Andreje Perne, Jerneja Adlešiča, Uroša Zajca, Boruta Kumpa, Saneta Hadžića in predvsem Tinele Kolenc, katerega nastope, zmage in smolo na državnem prvenstvu bomo še posebej komentirali (verjetno v naslednji številki).

Sedaj pa se pričnejo treninji najhobjših z malokaliberskim orožjem. Predvidevamo treninge največ 5 pionirjev, 3 mladincev, 5 članov oziroma članic s puško in 5 članov s pištolo. Že sam trening je zelo drag, saj en metek stane 9 SIT. Vsak pionir za popoln

Pomagajte nam izbrati glavno nagrado srečolova na strelski veselici 29.08.98.

- a) motor skuter
b) 200.000 SIT
c) več dobrotov (100.000, 50.000 in 30.000 SIT)
d) več dobrotov (TV, videoreorder, glasbeni stolp)

pod izbiro A plača davek na srečo (15%) dobrotek, v vseh ostlih izbirah pa SD Trzin

Rad bi postal podporni član Strelskega društva Trzin.

Izbrati prijemalec: _____

Naslov: _____

Datum rojstva: _____

Pripravitelja pošlji na: Strelsko društvo Trzin, Mengeska 7b, 1236 Trzin

trening ustrelji okoli 45 metkov, člani pa bi za popoln trening morali ustreliti okoli 150 metkov. Ker se nam računica ne izide, bomo več pudarka namenili samemu merjenju (suhi trening).

Veliko vprašani smo prejeli, kako se včlaniti v Strelsko društvo Trzin. Pionirji se lahko včlanijo ob začetku sezone, torej na vsakoletnem zboru pionirjev (odprta vrata za pionirje), ki poteka okoli 10.septembra vsako leto. Podporni člani pa se lahko včlanite skozi celo leto. Članarina za podporne člane znaša 1.000 SIT letno, ob tem da pripravljamo razne ugodnosti za člane Strelskega društva Trzin.

STIHOVI MAMI V SPOMIN

Življenje ni pravično! Nekaterim je odrezen velik kos pogače, drugim pa je usojeno garanje in skromnost. Mami našega redakcijskega sodelavca Jožeta Stiha, Pavli, je življenje prineslo veliko truda, odrekanja in tudi težkih trenutkov, vendar je ni zlomilo. Sprejemala je skromno življenje kot nekaj, s čimer se moraš sprijazniti, in je z vedrino gledala v svet. Bila je vesela, ko je opazovala, kako lepo so si njene hčere in sin nžje uredili življenje, kako rastejo vnuki in vnučke, kako njeni živijo neprimerno bolje, kot je živela ona. Dokler je ni prizadela bolezen, nas je vedno z veseljem prijazno sprjemala na obiske, se s pristno človeško toplino zanimala za naše življenje, ležave, uspehe in načrte. Nikoli nas ni obremenjevala s svojimi težavami in skrbmi, po svojih močeh pa je bila pripravljena pomagati, če je videla, da kdo potrebuje pomoč ali tolažbo. Bila je ena tistih mam, ki je svoje potomce naučila poštenega in marljivega življenja.

Jožetu in Nuši, našima sodelavcema in drugim sorodnikom mame Pavie, vsi člani redakcije izrekamo iskreno sožalje.

Živimo v nevarnem času.

Človek gospoduje naravi,
preden se je navadil
gospodariti sebi.

Albert Schweitzer

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

PAVLE KOZJEK - PLEZALSKI MARATONEC V TRZINU

V sredo, 20. maja, se je Trzinčan ponudila izjemna priložnost, da bolje spoznajo enega najvidnejših slovenskih alpinistov, Pavla Kozjeka. Mož, ki je stal že na štirih osemstisočakah, se je lani kot prvi Slovenec brez dodatnega kisika povzpel na najvišjo goro sveta Mt. Everest s severne, tibetanske strani. Kol udeležence širirajstih alpinističnih odprav je osvojil tudi 3 sedemstisočake in celo vrsto šeststisočakov. Med alpinisti pa je še zlasti znan po svojih težavnih vzponih v domačih in Centralnih Alpah, kjer se dostikrat sporime z zahlevnimi smermi kar sam. Njegova specialnost so dolgi povzgovalni vzponi, med katerimi sam prepleza steno po kaki težavni smeri, se spusti pod steno po drugi smeri in po tretji smeri spel zapleza navzgor. V enem dnevu je tako sposoben preplezati kar po šest zelo težavnih smeri, pri katerih običajni plezalci za vzpon po le eni porabijo najmanj en dan, če ne celo več.

Pavle je Trzinčan predaval o svojem vzponu na Mt. Everest, ki ga je opravil kot član mešane hrvške odprave. V tistem času je na Everestu divjalo izjemno slabo vreme, ki je terjalo življenja več alpinistov, tako da je Pavle dobesedno priplezal na vrh med trupli umrlih plezalcev. Predavanje je bilo odlično pripravljeno. Načelnik MO Emil Pevec, ki je pobudnik teh predavanj, je pripravil celo zigbanko, s katero je predstavil Pavla Kozjeka in njegove vzpone, vendar je bil obisk relativno majhen. Ker smo predavanje napovedovali tudi v apriški številki našega glasila, je težko reči, da ljudje niso imeli možnosti, da bi izvedeli za predavanje. Organizatorji številnih podobnih prireditev v Trzinu večkrat rečejo, da Trzinčan lahko vse prineseš do ust, pa ni nujno, da bodo ugriznili. Kakorkoli že, prišli so predvsem tisti, ki jih alpinistična dejavnost res zanima, in tisti, ki so hoteli izvedeti kaj novega - sami izbranci.

Trzinških ljubiteljev narave so letos na rastišču našli čez 100 cvetov te ogrožene cvetice. Lani jih je bilo namreč le nekaj čez 60, saj so hreznestni in nepravilni ljubitelji cvetja na rastišču izkopavali posamezne cvetice, tako da so rastišče že ogrozili. Pred leti so namreč planinci našli čez 200 cvetov. To, da je bilo letos čez 100 cvetov, daje upanje, da si bo rastišče spet opomoglo in da bomo lahko ohranili ta skrivni bisercik naših gozdov.

ZA VARNEJŠE OBISKE GORA

Člani Planinskega društva Onger Trzin so imeli pred časom možnost ugodnega nakupa prenosnih radijskih postaj, ki lahko zagrizenim planincem pridejo še kako prav. Z radijskimi postajami lahko vedno pokličemo na pomoč, če to slučajno potrebujejo, lahko se obveščajo o razmerah, opozorijo na nevarnosti, seveda pa hreznične zveze pridejo še kako prav organizatorjem posameznih množičnih izletov.

Ker sama radijska postaja še ni dovolj, so na društvo za zainteresirane pripravili radionamaterski tečaj, ki ga je opravilo 10 članov društva. Na koncu so morali opraviti še izpite, da so dobili klicne kode. Zdaj hoja s trzinskimi vodniki, ki imajo prenosne postaje, še varnejša.

ZA ZAŠČITO IN VARSTVO NARAVE

Člani odseka za varstvo narave in gorsko stražo, ki ga na PD Onger Trzin vodi Lojze Sircelj, so letos poslali na tečaj za varstvenike narave kar sedem članov. Ti zdaj hodijo v Ljubljano na sedež planinskega društva Ljubljana-Matica, s katerim Trzinci dobro sodelujejo, na predavanja, jeseni pa bodo imeli izpite. Na predavanjih spoznavajo redke in ogrožene rastline in živali, se seznanjajo z

varstvom narave in zaščito človekovega okolja. Tečajniki so si pod vodstvom mentorjev ogledali ljubljanski botanični vrt in botanični vrt v Trenli Alpinum Juliano.

Budno pazijo tudi na zanimive rastline, ki rastejo na območju Trzina. Konec maja so z veseljem hodili nadzorovat rastišče zaščitenih gorske cvetice lepi čevελjci, ki raste tudi v trzinskem gozdu. Na zadovoljstvo

ONGRČKI

Informativno glasilo PD Onger Trzin je bilo dobro sprejeto. Pa ne samo v Trzinu. Pohvale smo slišali iz več krajev širom Slovenije, saj so Ongerčke očitno brali mnogi naši prijatelji. V začetku meseca julija pa pričakujemo novo številko, ki bo, tako vsaj upamo, zopet zanimiva.

Bodi član, ker za početje nečlanov, ne odgovarjamo!

Zakaj hodijo po ISIC kartico v Ljubljano?

Zakaj ne najamejo kombija po ugodni ceni?

Zakaj ne naročijo napitnice kar po telefonu ali internetu?

Zakaj ne vzamejo brezobrestnega študentskega kredita?

Studentski servis Domžale

redovanje dela dijakom in študentom z rednim ali izrednim statusom

Ljubljanska 70, nasproti blagovnice vele
tel. 061 / 711 - 790
<http://www.studentski-s-domzale.si>

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KOPRIVNA '98

Kot smo vam sporočili že v prejšnji številki Odseva bo MLADINSKI ODSEK PLANINSKEGA DRUŠTVA ONGER TRZIN tudi letos organiziral že tradicionalni mladinski planinski tabor. Tokrat bomo odšli taboriti v "Kraljestvo kralja Matjaža" - pod koroško Peco. V dolini Koprivne bomo taborili od 18. do 26. julija. Pouzpeli se bomo na Peco, Olševo (Potočka zijalka), Uršlja goro, Raduho, morda tudi na naš najmlajši vulkan - Smrekovec. Čaka vas tudi obisk več jam: obiskali

bomo rudnik svinca in cinka Mežica, pri vožnji na in s tabora pa bomo obiskali Rotovnikovo jamo blizu Soštanja in jamo Pekel blizu Sempetra.

Seveda pa to ni vse, kar vam ponujamo v svojem programu: Tako kot vsako leto vas zopet čakajo igre brez meja, dolg in zanimiv lov za zakladom, planinski krst, prijetni večeri s kitaro in pesmijo ob tabornem ognju, bivakiranje in še in še ... Cena taborjenja je 20.000 SIT. Plačilo je možno v treh obrokih. Prijavnice pa dobite v tajništvu OŠ Trzin. Vse dodatne informacije lahko dobite na tel.: 710 - 247 (Emil).

ZARADI VELIKEGA ZANIMANJA SMO SE V MLADINSKEM ODSEKU ODLOČILI, DA SPREJMEMO PRIJAVE ŠE 5 - 7 OTROK

GLAVNE LETOŠNJE PREIZKUŠNJE TRIATLONCE SE ČAKAJO

Ko se daljšajo dnevi in se ozračje vse bolj ogreva, je vedno bolj vroče tudi jeklenim možem, triatloncem, saj se sezona njihovih najzahtevnejših preizkušenj blizu vrhuncu. Tudi trziški triatlonec Anton Škrlep je že pripravljen na letošnje glavne tekme. V zadnjem času se je udeležil že nekaterih tekem, ki nakazujejo, da je tudi tokrat dobro pripravljen. Pred kratkim je nastopil v Siraži na državnem prvenstvu v kralkem duatlonu (5 km teka, 20 km kolesarjenja in 5 km teka) in v svoji kategoriji s prvim mestom osvojil naslov državnega prvaka.

Zelo uspešen je bil tudi na triatlonu v Lignanu v Italiji (1,5; 40; 10), kjer je osvojil drugo mesto, na triatlonu v Sulnthalu v Avstriji (2,3 km, 80 km in 20 km) pa je s časom 4 h 48' 30" v skupnem seštevku dosegel izvrstno 18. mesto, v svoji kategoriji pa je bil četrti.

Tone že praktično vse treninge zadnjega obdobja podreja pripravam na dolgi triatlon (3,8; 180; 42), ki bo 19. julija ob Vrbskem jezeru in okolici Celovca v Avstriji. Tone to priložnost izrablja za povabilo vsem ljubiteljem športa, še zlasti triatlona, naj listlega dne pridejo k Vrbskemu jezeru, saj bodo spoznali lepoto in napore tovrstnega tekmovanja. Mi pa smo prepričani, da bodo vsi, ki bodo iz Trzina šli na ogled tekmovanja, bodrili in spodbujali Toneta. Prav golovo pa bi mu dala dobro spodbudo tudi sponzorska pomoč, saj se Anton na

tekmovanih triatloncev v tujni meri praktično s profesionalci, ki lahko večino svojega časa posvetijo sistematičnim pripravam. Anton redno dela v službi, saj mora zagotoviti denar za preživljanje družine, hkrati pa tudi za svoj šport. Ne nazadnje triatloni niso tako poceni,

saj triatlonci potrebujejo posebno kakovostno opremo, točno določeno hrano in zelo veliko časa za treninge. Niso mačje solze na tečen preteči, prekolesariti in preplavati na stotine kilometrov.

TRGOVINI:

Kidričeva ul. 12 in Mengeška ul. 9,

Trzin

**VSEM BRALCEM ODSEVA, ŠE ZLASTI PA SVOJIM KUPCEM,
KOLEKTIV PODJETJA FLIS ČESTITA OB KRAJEVNEM PRAZNIKU,
HKRATI PA JIM ŽELI TUDI PRIJETNE IN ZABAVNE
POLETNE DOPUSTNIŠKE DNI!.**

SE PRIPOROČAMO!

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE, Družina Mravljice

V NARAVO!

Kmalu bo konec šole in s tem tudi taborniških sestankov. Letos nam je bilo prav lepo, saj smo se trzinski laborniki - mravljice, udeležili vseh izletov, ki jih je pripravil naš rod. V veselje nam je bilo spoznavati še druge labornike in labornice, prav tako pa tudi občudovali okolje in prostor, ki smo ga obiskali. Marca se nas je 15 mravljic udeležilo izleta na Paški Kozjak. Iz celotne domžalske občine, kjer je v RST vključenih 6 osnovnih šol, se nas je na izlet odpravilo kar 110 labornikov (medvedki in čebele).

Paški Kozjak se dviga vzhodno od Velenja in sodi med zanimivejše izletniške točke

Veleničanov. Na najbolj priljubljeno izletniško ločko Paškega Kozjaka, na Špik, ki je visok 1108 metrov in ima prekrasen razgled, smo se odpravili tudi mi. Naše oči so vidеле proti jugu Goro Oljko, proti zahodu prekrasne Savinjske Alpe in Golte in proti severu Peco in Pohorje. Pohod smo začeli ob 10. uri v Paki pri Velenju ter hodili okoli 2 ure do Doma na Paškem Kozjaku. Med hojo smo imeli kar nekaj postankov, saj je bila pol "malo gozdna, malo asfaltna" in za naše mlade labornike kar naporna. Vendar se nismo vdali! V domu smo imeli malo daljši postanek, saj smo morali napolniti naše prazne želodce in s tem malo razbremeniti naša ramena. Po okrepčilu smo pol nadaljevali do Sv. Jošta in končno do Špika. Razgled je bil res enkratno. Poleg hribov, ki so nas obdajali, smo videli še celotno Velenje z okolico ter šošlanjske dimnike (na žalost). Kasneje smo se vrnili do začetne postojanke in se še malo poigrali s laborniškimi igrami. V dolino smo se vrnili zelo hitro, zato smo pol nadaljevali do prekrasnega velenjskega jezera. V Trzin smo

se vrnili ob 18. uri. Na koncu bi rad poudaril, da nam je bilo na izletu zelo lepo, saj smo odkrili še eno izmed naravnih lepot, ki nam jo ponuja naša čudovita Slovenija. Pohvalili bi rad trzinske mravljice, saj so bile zelo pridne. Tistim, ki se izleta niste udeležili, svetujem, da se poskušate udeležiti ostalih, še bolj razburljivih izletov. Seveda bi pa rad povabil vse ljubitelje narave, da se v bližnji prihodnosti, ko boste imli čas, napolite na Paški Kozjak. Zadovoljstvo je zagotovljeno!

Z NARAVO K ČLOVEKU

Primož Juhart
vodja izleta

POGIN RIB V TRZINSKEM BAJERJU

Pred dnevi so sprehajalci ob Trzinskem bajerju opazili dokaj številen pogin rib. Kaj je vzrok, še ni jasno. Lahko da gre za pomanjkanje kisika v vodi, še bolj verjetno pa je kdo od nevestnih paconov v bajer sresel kake stupene odpadke. Pomor ni posebno razveselil ribičev (pravih in nepravih), ki v bajerju radi (največkrat skrivaj) namakajo trnke.

BREZO VCE 8, IO C TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TA KO J ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALO PRODAJNI
TRGOVINI PONUJA
MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH
STALNA RA ZPRODAJA KRA TKIH KO SO V
ODPRTO VSAK DAN OD 7^h DO 19^h

ŠAHOVSKE NOVICE

9. in 10. 5. 1998 je bilo v hotelu Transturist v Škofji Loki klubsko državno prvenstvo za šahiste do 15 let. Udeležilo se ga je 11 ekip iz vse Slovenije. Zmagali so šahisti iz Nove Gorice, drugi so bili tekmovalci iz Krškega, tretji pa člani Šahovskega društva Napredek Domžale.

V ekipi ŠD Napredek Domžale je na prvi deski odlično igral Aleksander Nadj iz Trzina, ki je bil hkrati tudi kapetan ekipe. Skupino so sestavljali še Luka Pavlic, Andrej Mihorič in Luka Lenič. Zaslužili so si vse čestitke.

BRATA IZTOK IN GAŠPER MAHORIČ - MLADA ŠAHISTKA NADEBUDNEŽA IZ TRZINA

Brata Iztok (rojén 6. 9. 1988) in Gašper

Mahorič (3.6.1990) sta šahovsko igro spoznala v prvem razredu osnovne šole. Za to kraljevsko igro ju je na šahovskem krožku navdušil mentor Vladimir Nadj.

Iztok je prvič nastopil na občinskem prvenstvu domžalske regije, ko je bil star 8 let, s tremi doseženimi točkami pa se je uvrstil na 19. mesto. Naslednje leto je bilo za Iztoka precej bolj uspešno, saj je na občinskem prvenstvu domžalske regije dosegel 4. mesto, četrti pa je bil tudi na prvenstvu ljubljanske regije. S temi uspehi se je uvrstil na državno prvenstvo Slovenije. Prva udeležba na državnem prvenstvu, kjer se je na enem mestu srečal s toliko mladimi šahisti, je bilo za Iztoka nepozabno doživetje. Prvenstvo je

bilo v Kranju, trajalo pa je 3 dni. Zmagal je štirikrat in dosegel odlično 23. mesto.

Iztokov mlajši brat Gašper je budno spremljal uspehe starejšega brata, zraven se je učil in nestrpnost čakal, da se začne šola. Ko je prišel v šolo, se je vključil v šahovski krožek.

Prvič je tekmoval na regijskem prvenstvu v Ljubljani, ki je bilo 10. in 11. januarja letos. Osemletni Gašper je s 3,5 osvojenimi točkami dosegel izvirno 19. mesto, kar je tudi zelo spodbuden rezultat za nadaljnja tekmovanja.

Poleg šaha se brata še zlasti zanimata za košarko in nogomet.

V. Nadj

VSE VEČ STALNIH STRANK V KIMIJEVI TRGOVINI

Vsak bi rad bival v lepem, čistem in urejenem domu. To pa zahteva kar precej truda. Pospravljanja in čiščenja ni nikoli dovolj! To vedo predvsem gospodinjice, ki ure in ure preživijo ob pomivanju, brisanju, drgnjenju in sploh čiščenju. Marsikatero od njihovih opravil v precejšnji meri olajšajo sodobna, kakovostna čistilna sredstva, vendar so običajno draga, treba pa jih je iskati po najrazličnejših prodajalnah, tako da pridna gospodinja marsikatero delo opravi prej, predno bi končala tekanje po trgovinah.

Na enem mestu, kakovostno in ceneje Trzinske gospodinjice, pa tudi vsi drugi Trzinci in okoličani, pa imamo prednost pred drugimi! V obrtni coni v Trzinu, v sosesčini piramide, ima podjetje KIMI svojo trgovino, ki na enem mestu ponuja izredno bogat izbor vseh vrst čistil in to po izredno ugodnih cenah. To so, med drugimi, ugotovili že tudi številni gostinci iz bližnje in daljnje okolice, ki so redni kupci v Kimijevi trgovini, saj tam lahko najhitreje in najceneje pridejo do vsega, kar potrebujejo za čiščenje in tudi prijetno urejenost svojih lokalov. Podjetje KIMI proizvaja celo vrsto čistil, o kakovosti njihovih izdelkov pa pričča certifikat ISO 9001, ki so si ga prislužili lani.

Trgovina KIMI v prvi vrsti ponuja Kimijeve izdelke - čistila, detergente ter pralna in pomivalna sredstva, ki so običajno cenejša kot drugod, siranke pa imajo tudi možnost, da za Kimijeve izdelke prinesejo svojo embalažo in jim v trgovini vanjo natočijo zeleno čistilo. Kupci tako lahko

izbirajo med detergenti za pranje posod, univerzalnim čistilom, mehčalci za perilo, milom za roke, avtošamponi, čistili za stekla in. Če kupci prinesejo lasno embalažo, precej prihranijo, hkrati pa je to tudi prispevek k nhranjanju čiste narave, saj ne odmetlavajo izpraznjenih plastenk za čistila. V podjetju KIMI so tudi drugače ekološko osveščeni, saj pazijo, da so njihovi izdelki okolju prijazni.

Zelo bogata ponudba izdelkov drugih proizvajalcev

Poleg tega pa kupci v Kimijevi trgovini lahko izbirajo tudi med zelo bogato ponudbo blaga drugih proizvajalcev. Med pripomočki za čiščenje tako potrošniki na policah v trgovini lahko izbirajo izdelke cele vrste priznanih blagovnih znamk, kol npr. pripomočke Vileda, sredstva za čiščenje in nego tal Johnson in Taski, plastične pripomočke Curver, pralna sredstva Persil, Ariel, barve za tekstil, ...

1. Trgovina je založena z bogato paleto papirne galanterije, kol so WC papir, razni servietni in podobno, na voljo pa so tudi damski vložki, vata ipd.

2. Zelo bogata je tudi ponudba osebne kozmetike npr. šamponov in drugih sredstev za nego las, mil, zobnih past, negovalnih krem, ...

V tem času je še posebej bogat izbor zaščitnih krem za sončenje in sredstev za obrambo pred insekti. Prav v juniju so za kupce krem za sončenje pripravili akcijsko prodajo.

Vsak mesec akcijska prodaja Sicer pa ima trgovina KIMI vsak mesec akcijsko prodajo, ki nudi ugod-

nejše nakupe. Vedno poskrbijo za cenejšo - akcijsko prodajo enega izdelka domače Kimijeve proizvodnje in vsaj enega izdelka drugih proizvajalcev. V maju so lahko prodajali insekticide. Treba pa je povedati, da nudijo posebne ugodnosti tudi upokojencem. Ti lahko vsak prvi dan v mesecu kupujejo z 10% popustom.

Pri KIMI-ju ugotavljajo, da se stranke, ko enkrat odkrijejo njihovo trgovino, rade vračajo, saj kupce pritegnejo nižje cene in kakovost ponudbe.

3. Izdelki iz proizvodnje KIMI-ja so v trgovini že tako ali tako cenejši kot drugje poskrbijo pa tudi, da so tudi izdelki drugih proizvajalcev cenejši kol na primer v trgovinah velikih trgovskih podjetij. Eden od adutov Kimijeve trgovine pa je tudi zelo bogat izbor.

4. Prijazne prodajalke v trgovini, ki kupcem rade svetujejo in pomagajo pri nakupu najprimernejših čistil, pravijo: "Pridite in prepričajte se!"

Delovni čas: vsak dan od 8. do 18. ure, ob sobotah od 8. do 13. ure. Tel.: 162 17 10.

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Je predrznemu ugrabitelju končno odklenkalo? - Bajerska pošast - novi up turističnih delavcev
Šnopcmatija nenadoma udarila

"Bilo je, kol bi me tlačila mora. Veliko noči sem prebedela in bila neke vrste telesni čuvaj svojemu Kokiju. Upava, da je najhuje za nama," pravi Anica Kandare.

PREDNZEMU STORILCU JE KONČNO ODKLENKALO

Po skoraj 90 dneh ugrablj in iskanja grešnih kozlov so domačini v samozaščitni akciji stisnili obroč okrog serijskega ugrabitelja pernatih domačih ljubljencev

Njegove žrtev so bile praviloma eksohotične ptice pevke, varne pred njim pa niso bile niti skobčevke in nimfe.

Pri svojih dejanjih se je posluževal

različnih tehnik in prevar. Ljudi je znal preslepti ter si pridobiti njihovo zaupanje, ko pa so ga spustili v hišo, jim je pokazal svoj pravi obraz in jim iz kletk iztrgal najdražje - pernatega ljubljence. Do trenutka, ko to berete, se je številu ugrabljenih ustavilo pri 21, vendar pa se utegne, sodeč po novih prijavih o skrivnostnih izginotjih ta cifra celo podvojiti!

Aldo Fortuna, lastnik tega zloveščega predatorja (gre za čistokrvnega samca, pasme islandska širokovrata mačka, z rodovnikom) po imenu Toronto Boy, je obelodanil svojo verzijo: "Ne morem verjeti, enostavno ne morem verjeti! Pa tak mucek ... Tudi sam sem pretresen in mi je nerodno pogledati sosedom v oči. Ko bi le lahko zavrtil čas nazaj ...". Verjetno ste si tudi sami zdajle zamrmrali v brado: "Ej, ko bi mačke govorile!" Tako pa ne bomo najbrž nikoli izvedeli, kaj je botrovalo njegovim dejanjem: srd,

lakota, steklina, usmiljenje ali zgolj nagon - kdo ve? In morda bo skrivnost odnesel s sabo v grob na mačje pokopališče ...

Čeprav g. Fortuna (brez škornjev) ponuja v znak sprave številnim oškodavcem po 200 tolarskih tisočakov, le-ti trmasto odklanjajo poblanje: pravijo, da se z njihovimi čustvi in spomini na ljubljence ne da barantati ...

Toronto Boy: Za nekatere žrtev nagona, za druge pa brezkompromisni zmikavi perjadi. Ga bo hišni pripor spameloval ali le še bolj podžgal?

Soseska se je odločila bojkotirati malomarnega soseda Alda. Svoje nezadovoljstvo pa so prebivalci izrazili tudi z akcijo "ZIDAK SLABE VOLJE".

Do takrat pa - MACKE NA VERIGO!

BAJERSKA POŠAST - MIT ALI DEJSTVO?!

Irma, 20, aranžerka: "Deskala sem, ko se je kar naenkrat nekaj velikega dvignilo iz vode kakšna dva metra od mene ... takoj sem začela vpili na pomoč!"

Rastko 67, skladiščnik: "Dalgo je bilo cirka pet metrov, pa rečmo rajš kr osm, da bo zihr. Najprej sm mislu, da je som orjak, ampak blo je še hujš ..."

To sta le dve izmed izjav zaprepadenih sprehajalcev, ki naj bi prejšnjo sredo na bajerju na lastne oči videli doslej neznano bitje, podobno delfinu z dolgim, lenkim vratom. Na površju se je žival po besedah kakih ducat sprehajalcev prvič pojavila ob 16.30 in po petnajstih minutah izginila pod vodno gladino. Je šlo za množični privid, igra svetlobe in senc, traktorsko gumo ali pa je v bajkah in povestih o bajerski pošasti vendarle zrno resnice? Po besedah biologa Vedrana Žagarja je slednja možnost skoraj neverjetna: "Po delnem opisu sodeč naj bi šlo za vrsto ihtiozavra, li pa so izumrli pred 230 mio let.

Ekskluzivni posnetek domnevnega trzinskega ihtiozavra je obšel zemeljsko oblo in sprožil številne polemike. Arthur Clark bo zato v svojem Skrivnostnem svetu skušal pojasniti enega zadnjih misterijev 2. tisočletja.

Morda pa smo se uštel: ne smemo namreč

Marjan in Edo sta za radi ravnanja šnopsmalije precej pobris, vendar turabu nazdravljata boljšim časom. Fanta, eks veljal!

FRAKELJ DOMAČEGA? NE, HVALA.

Ajdovščina slovi po burji, Split po čednih dekletih, Depala vas pa marsikoga asociira na izvrstno žganjekuho. Kar priznajmo si: le kdo od nas nima njihove travarice, orehovca, lavžentrože (pa še in še bi lahko naštevali), ter medicine doma ali v predalu na delovnem mestu?

Tovrstni produkti so bili obvezni suvenir tranzitnih potnikov in vsakodnevni priblijšek okoličanov, da o številnih priznanjih z mednarodnih živalskih sejmov niti ne govorimo.

Umetnost žganjekuhe se je prenašala iz roda v rod, tako da so mnogi družinski recepti za maliganske specialitete stari celo 300 in več let ... Ker pa ta dejavnost prinaša lepe denarce, jo je pod svoje pohlepno okrilje vzela "šnopcmalija": iz enega litra domačega brendija jim z dodajanjem glukoze, saharina in redčenjem z oporečno pitno vodo ter umelno aromo špirta uspe zvariti kar cel karton tega zlahkega aperitiva!

Konzumenti so lo seveda opazili in okusili, a kaj ko je navada železna srajca. Šnopcmalija je tako zabila nož v hrbet tradiciji Depale vasi in dober glas o žganjarjih spreminila v slab zadah ... Bilo je lepo, dokler je trajalo. Škoda.

Uživanje lakšnih "sfriziranih" žganih pijač lahko povzroči neželne zdravstvene težave. Na sliki lahko vidimo posledico enotenskega vdajanja domačemu brendiju ...

Redakcija
Stilista: BRODARIČ, ŠIPRAGA
Koodinatorja: MRŠIČ, ŽULJAN

Disidenti: LUBEJ, FRICELJ, BATANJSKI
Krupje: LISINSKI-OČKO
Odgovoren za vso vso nastalo škodo: FAJFAR

Gasper
Ogoralec

prezreti dejstva, da je zahodni del bajerja od globine 40 m dalje še neraziskan in poln silonof ter podvodnih volfin. Dinozaver v bajerju, to bi bila senzacija! Školi imajo Nesi, Postojna proteusa, mi pa bi imeli Zinka ... !" mu domišljija ni dala miru.

Mitch je takoj stopil v akcijo in ponudil rolo o pomoči potrebnim, deskarka Irma je po šou ti že v domači negi.

Zgodba priletnega skladiščnika je oblastem vzbudila dvome o resničnosti dogodka, zato je moral pristati na preizkus z delektorjem laži. Izkazalo se je, da je Rastko iskren!

Vseeno pa izletniki, skavti ter amaterski raziskovalci že derejo v ta naš neokrenjeni kotiček sveta pred domačim pragom in kot kaže, bo vsaj letošnja turistična sezona rentabilna.

Jemenski juvelir Jaser Mubarak si je na oddihu požel el vodne smučarije in se lakole samozadovoljno izprsil, po srečanju z Zinkom pa jamral nad otreplim vratom in kurjo poltjo.

Starotrinka Moni se spominja: "Če otroci doma nismo ubogali in bili pridni, so nam stari ata rekli, da nas bo baubau iz bajerja odnesel. In včasih se res kakšen ni več vrnil s kopanja, zato smo se bili in še danes verjamem v to.

Zi
nka, kod si hodil tolika časa?

Usem bralcem Odseva želimo veliko počitniških užitkov!

Uredništvo Odseva

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

TIHOTAPSKA ORGANIZACIJA IMELA SKLADIŠČE TUDI V STAREM TRZINU

O primeru širše organizirane tihotapske mreže, ki je v Slovenijo tihotapila velike količine blaga in je v to dejavnost pritegnila tudi več carinikov - med drugim naj bi niti segale do samih vrhov carinske službe, je bilo slišati veliko ugovorov, saj so policisti zaradi interesov preiskave javnosti namenili le nekaj skopih podatkov.

Med drugim so javni mediji poročali, da so tihotapci imeli eno od skladišč tudi v OIC Trzin. Skušali smo izvedeti kaj več o tem in policisti so nam povedali, da so imeli tihotapci eno od svojih skladišč ljudi v starem delu Trzina. Omenjeno skladišče so 23. 4. 1998 prevzeli kriminalisti Uprave za nolanje zadeve. Ugotovili so, da so tihotapci s pomočjo sodelavcev na carini ilegalno uvažali alkoholne in žgane pijače ter cigarete. Sprva je kazalo, da gre za blago v tranzitu, namenjeno na Hrvaško in Madžarsko, kasneje pa so ponaredili dokumentacijo in pričeli s prodajo po Sloveniji.

Domžalski policisti so v zadnjem času obravnavali kar nekaj prometnih nesreč in intervencij. Posebno veliko je bilo vlomov v avtomobile, iz katerih so vlomilci odnašali vse po vrsti, od avtoradij do dokumentov ipd.

24. 3. 1998

Prejeta je bila prijava o tatvini aluminijastih nosilcev, opaznih plošč na gradbišču servisa Petrol v Trzinu. Na kraj je odšel kriminalist, ki je opravil ogled ter pričel z zbiranjem obvestil.

27. 3. 1998

Ob 8.25 uri se je na Habatovi ulici v Trzinu zgodila prometna nesreča, ki je terjala le gmožno škodo. Nezgodno je zaradi nepriklajone hitrosti in vožnje v enosmerno ulico povzročil voznik osebnega avta Š.M. iz Mengša, ki je trčil v vozilo J.B. Na vozilih je za 700.000,00 SIT škode. Zoper povzročitelja je podana prijava sodniku za prekrške.

30. 3. 1998

Prijavljena je bila kraja denarja v Ford servisu Trzin. Kriminalist je na kraju ugotovil, da je dejanja osumljen J.V. iz Ljubljane, zoper katerega je podana kazenska ovadba.

31. 3. 1998

Prejeta je bila prijava o vlom v gradbeni kontejner, lasti CP Ljubljana. Neznan st-

rilec je ponoči iz njega odnesel vibracijsko ploščo. Kriminalist si je ogledal kraj dejanja in začel zbirati obvestila.

1. 4. 1998

Ob 1.25 uri je neznanec prišel v gostinski lokal Leka bar v Trzinu. Ko so mu potregli s pijačo, je nenadoma začel razbijati inventar v lokalu, nato pa se je odpeljal z avtomobilom. Policisti so po tem, ko so zbrali podatke, na pristojni policijski postaji z njim opravili razgovor in podali kazensko ovadbo.

6. 4. 1998

V popoldanskih urah so zaposlili za posredovanje in Mlakarjevi ulici, kjer je prišlo do prepira in pretepa med zakoncema. Ob prihodu policistov sta se umirila. Zoper moža sledi prijava sodniku za prekrške.

8. 4. 1998

Občan V.P. je prijavil, da je njegovega otroka pred osnovno šolo brez vzroka pretepel S.C. iz Trzina. Tako naj bi deklico prijel za lase, potočnil k sebi, nato pa jo večkrat brnil v predel nog in trebuha. Prijavljen je sodniku za prekrške, predlagano pa je tudi, da se mu izreče ostrejša oziroma zaporna kazen.

9. 4. 1998

Na PP je T.J. iz Domžal prijavila, da je voznik kombija pri vratni vožnji na Jemčevih ulici v Trzinu trčil v njen avto in pobežnil. Pri trčenju je nastalo za 70.000,00 SIT škode. Policisti so voznika B.V. iz Trzina našli in ga prijavili sodniku za prekrške.

14. 4. 1998

Delavci Ceslnega podjetja so prijavili, da so neznanici v času od 10. 4. 1998 do 14. 4. 1998 ukradli 80 kosov veznih opaznih plošč ter en kubični meter gradbenega lesa z gradbišča v Trzinu. Neznan storilec ali storilci so preščišnili žičnato ograjo in tako prišli do plošč. Podjetje so s tem oškodovali za približno 500.000,00 SIT. Policisti so začeli zbirati podatke in izvajati ustrezne ukrepe.

16. 4. 1998

V zgodnjih jutranjih urah so policisti na Kidričevi ulici v Trzinu preverjali voznika osebnega avtomobila. V postopku se je vmešal njegov sopotnik V.M. z Vira, ki je policiste žalil, kričal na ves glas in nato hotel z njimi še fizično obračunati. Policisti so ga s strokovnimi prijemi in gumijevko obvladali, vkletni in pridržali do iztreznitve. Prijavljen je sodniku za prekrške.

19. 4. 1998

Ob 2.30 so policiste obvestili, da je v lokalu Piccolo v Trzinu preglasna glasba. Na kraju so policisti ugotovili, da je lokal obratoval po poteku obratovalnega časa, za kar so podali

poročilo na inšpekcijsko službo. V kolikor se bo našla priča, ki jo je glasba iz lokala motila, bo podana še prijava sodniku za prekrške. Za tak prekršek kaznen znaša najmanj 200.000,00 SIT.

27. 4. 1998

Občan s Kidričeve ulice je podal prijavo o vlovu v osebni avto, ki je bil preko noči parkiran pred stanovanjsko hišo. Neznan storilec je razbil steklo in iz avta vzel prenosni telefon.

28. 4. 1998

Občan je prijavil, da so dopoldne na Lodbodovi ulici vlomili v avto. Neznan storilec je na silo odpir pomicno steklo in iz avta odnesel avtoradio znamke Panasonic.

V prijavi z dne 28. 4. 1998 je zapisano, da je nekdo razbil stekla na buldožerju, ki je stal na območju gradnje nove ceste v IOC Trzin.

6. 5. 1998

Iz podjetja Telma trade d.o.o. v Trzinu so prijavili vlov v skladišče, iz katerega je izginilo kakih 20 metrov večjinega električnega kabla, vrednega 56.000,00 SIT. Policisti so z zbiranjem podatkov ugotovili, da je dejanja osumljen I.O. Sledi kazenska ovadba.

15. 5. 1998

Ob 22. uri je občanka iz Kidričeve ulice prijavila, da skupina mladoletnikov v zaklonišču molli okolico z glasbo. Policisti so jim izrekli opozorilo in jih napotili domov. Ob 1.50 so policiste ponovno poklicali. Ugotovili so, da so mladoletniki iz Trzina in Domžal spel igrali z glasbenimi instrumenti. Policisti so jih po legitimiranju ponovno napotili domov.

16. 5. 1998

V dopoldanskem času so zaposlili za intervencijo policistov v Trzinu, ker je doma pijan razgrajal M.M. in ogrožal varnost žene. Ker se ni pomiril, so ga odpeljali na policijsko postajo. M.M. se je pri tem upiral, zato so policisti uporabili fizično silo in ga vkletni. Med postopkom se je tudi nedostojno vedel do policistov. Ker je med pridržanjem tožil zaradi bolečine na roki, so poklicali dežurnega zdravnika, ki je ugotovil, da je M.M. sposoben za pridržanje. Tako se je na PP le streljni. Zoper njega sledi še prijava sodniku za prekrške.

NASVIDENJE
SEPTEMBRA!

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Menges
tel.: 738-980

AVTORLEPARSTVO

Robert PANČUR

Jemčeva 48
1236 TRZIN
Tel.: 061/711-273

Kovniska galanterija
Prodaja in razrez
pločvine

JEMC

Trzin, Mengeška 55
tel & fax: 061 713-872
Mob: 0609 616-622

Vzemimo Dr. Oetker.
Kakovost je najboljši recept!

Dr. Oetker d.o.o. IOC Trzin
Na gmajni 15, 1236 Trzin

Dr. Oetker je majhna pomoč za velike užitke, pa karkoli že pripravljate. Prav gotovo vemo kdaj in kakšno pomoč potrebuje vsaka gospodinja. Hitro, preprosto, kakovosno!

Vaši recepti so s pomočjo Dr. Oetkerja še bolj raznovrstni, še slajši.

Pod blagovno znamko DR. Oetker danes prepoznavamo izdelke visoke kakovosti po originalnem nemškem receptu, in sicer:

- dodatke in pripomočke za peko: pecilni prašek Original Backin, Vanilin sladkor, Gustin - fini jedilni škrob, suhi kvas - brez predhodnega vzhajanja, preliv za torte (brezbarven), Kremfix - pomoč za čvrsto stepeno smetano;
- dobre pomočnike v kuhinji in gospodinjstvu: želatina, citronska kislina, soda bikarbona;
- pripomoček za vlaganje: Gelfix 2+1 - želimo sredstvo;
- deserti: klasični pudingi (čokolada, vanilija, jagoda, smetana, malina), Galetta - desert brez kuhanja (čokolada, vanilija), Paradies Creme - fina desertna krema brez kuhanja (čokolada, vanilija, jagoda), Schlag pena (Klasik in tudi z manj kalorijami);
- prašek za sladoleđ (čokolada, vanilija, jagoda);
- zmrznjeni program: 10 vrst pizz, kitajska prehrana, kolači in krofi; Vitalis mušič (hrustljavi, čokoladni, hrustljavi z medom in sadni).

UJEMI SVOJ RITEM
V TRGOVINI S ČEVLOJ

Maja ROZMAN s.p.
TRZIN SZABOTIN
MENGEŠKA C. 53/A
1234 MENCEŠ
TEL: 061-724-182
GSM: 041-703-159

Priletni delovni čas: 10' - 20'

- ugodne cene,
 - brezplačna premontaža
- S TEM ODREZKOM
MOŽNOST:
- nakupa na 3 čeke ali
 - gotovinski popust 10 %

Ponovno znižanje obrestnih mer za
vse vrste posojil

banka domžale

banka za vas

BAHNE

RAM LES

Podjetje za trgovanje in proizvodnjo d.o.o.
SI - 1230 Domžale, Slomškova 1. Tel./fax: 061/715-004

NUDIMO IZDELAVO POHISTVA IN OBLIČNIH BELESNIH
IZDELKOV PO NAROČILU

- otroške in mladinske sobe
 - spalnice
 - kuhinje
 - pisarniške pohištvo
 - pohištvo za trestne in poslovne prostore
 - lesene polizdelke
 - leseno galanterijo
- Izvajamo tudi popravila in obnovo starega pohištva.

INFORMACIJE:
RAM - LES d.o.o. Slomškova 1, 1230 Domžale, TOKOLINE
1230 DOMŽAL, Tel./fax: 061/715-004

SKB BANKA D.D.

Vsem Trzinčem, še zlasti pa svojim strankam,
čestitamo ob trzinskem krajevnem prazniku,
hkrati pa vsem želimo ludi prijetne poletne dopustniške dni!

SKB vaša banka tudi med počitnicami!

SADJE ZELENJAVA "PRI MARTINEZ" VABI.

PEŠTRA PONUDBA VSEH VRST SADIJA IN ZELENJAVE,
OSVEZILNIH PIJAC IN DRUGIH PRIBOLJŠKOV,
DNEVNO SVETZE SEZONSKO SADJE IN ZELENJAVA.

VSAK DAN OD 8.30 DO 19.00.

PRI MARTINEZ, TRZIN, MLAKARJEVA 7.
TEL: 061 / 716-739

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL: 061/716-454
FAX: 061/713-288

Prodajni center Laškova vas
Laškova vas 84, PREBOLD
TEL: 063/702-250
FAX: 063/702-251

Franšizing: Siporex - SAM
SAK d.o.o., RISOVEC
TEL: 0601/71-182

OD OPEKE...DO STREŠNIKA - in še mnogo več...!!!!

NA NAŠIH PRODAJNIH MESTIH VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

Pripravili smo **POSEBNO PONUDBO tlakovcev, pranih plošč,
porfido tlaka, ... ZA UREDITEV DVORIŠČ IN OKOLICE!**

UGODNE CENE ostalega gradbenega materiala: • strešniki BRAMAC • opeka MODULARNI BLOK
in ostali opečni izdelki • IZOLACIJSKI materiali, APNO. CEMENT • zidarsko ORODJE • mešalci.
ceveni odri, podporniki, ... • stavbno pohištvo, okna, vrata, strešna okna VELUX, parket, program JUB-a...

- in drugo potrebno za gradnjo in obnovo
- **NOVO:** opaž za okrogle stebre **MONOTUB DD**
- Nudimo možnost **DOSTAVE Z AVTODVIGALOM**

V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7 - 19 ure. ob sobotah od 7 - 13 ure.

Trgovina Koper
TRGOVINA BURNIK
Mengeš, Prešernova 3
tel./fax: 061 737 785, mobilni: 0609 649 422

- Skuterji **PIAGGIO, GILERA**
- motorna kolesa **TOMOS**
- čelade **NOLAN**
- kolesa **ATALA, ROG, KASTLE by BENETON**
- rezervni deli za osebna in tovarna vozila

• Plačilo kupljenega blaga na 1+7 čekov ali s kreditom brez pologa.

• Kolesa Rog 10% popusta na gotovino ali 1+1 ček, možen nakup na 1+11 čekov brez popusta in brez obresti.

Odprto vsak dan od 8. do 19. ure,
v soboto od 8. do 12. ure.

NAPREDEK
POSREDOVANJE

**BLAGOVNICA
 VELE**

Domžale, Mesni trg 1, tel.: 061/718-100

Bombažne obleke
 različnih vzorcev s
 kratkimi rokavi

6.700,-

CESMINKA

- trgovina za mlade

Domžale, Ljubljanska 85, tel.: 061/719-3390

Mr. ... bombažne obleke v različnih barvah
 in krajih že za
4.800,-

Sonce, morje in Napredek vabijo

Velika izbira najnovjših kopalk!

vse za no plažo

670,-

**NOVA
 ASTRA**

ASTRA

OPEL V DOMŽALAH - avtolehna VIS in KOSEC d.o.o

Salon: Ljubljanska 110, Domžale, tel. 061/716-092.
 servis: Kamniška 19, Domžale, tel. 061/715-333

UGODNI KREDITI T+5% do 4. let

OPEL

Obiščete nas lahko vsak dan (tudi med prazniki) razen ob ponedeljkih!

**PIZZERIA
 SPAGETERNA
 da Mattia**

Vabimo vas na pokušavo.
 Pripravili in dostregli vam bomo italijanske specialitete:

lozanje, kaneloni, njoki, ravioli, testenine,
 pizze, solate, sladice, pržiti in vrhunsko vino

21 91

3

2

4

2

8

2

2

10

10

10

10

10

10

10

10